

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

คุณภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง
อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

สรชาติ การะพิทักษ์

๑๒๑ ม.ค. ๒๕๖๐

369595

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและการสอน
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา
กรกฎาคม 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางานนิพนธ์ของ สุรชาติ การะพิทักษ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ของมหาวิทยาลัยบูรพา ได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....
.....
(อาจารย์ ดร.กิจจูเชต ไกรวาส)

คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....
.....
(อาจารย์ ดร.กิจจูเชต ไกรวาส)

.....
.....
(อาจารย์กานุจนา บุญยัง)

.....
.....
(อาจารย์เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน ของ มหาวิทยาลัยบูรพา

.....
.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชนีช ธรรมเสนา)
วันที่...2....เดือน....กรกฎาคม....พ.ศ....2558.....

กิตติกรรมประกาศ

งานนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี ก้าวความอนุเคราะห์ ช่วยเหลือจากผู้มีพระคุณ หลายท่านที่ได้ให้คำปรึกษา ชี้แนะแนวทาง และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ เป็นอย่างดี ท่านที่มีพระคุณท่านแรกที่ขอรับลีกถึง คือ ดร.กิจสูรเชต ไกรוואส อาจารย์ที่ปรึกษางานนิพนธ์ฉบับนี้ ที่ท่านได้ให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ และแนวทางที่ถูกต้อง ตั้งแต่เริ่มต้นหัวข้อการวิจัย การวิเคราะห์ผล จนกระทั่งสำเร็จเป็นงานนิพนธ์ฉบับนี้

ขอบพระคุณคณาจารย์ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ ที่สอนในระดับปริญญาโททุกท่าน รวมทั้งเจ้าหน้าที่โครงการปริญญาโทที่ช่วยประสานงาน และ อำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ แก่ข้าพเจ้าเสมอมา และทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลทั้งจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เพื่อความสมบูรณ์ของงานวิจัย นอกจากนี้ ขอบขอบพระคุณผู้ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการทำงานนิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

งานนิพนธ์ฉบับนี้ อาจไม่สามารถสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีได้ หากปราศจากกำลังใจและความช่วยเหลือจากสมาชิกทุกคนในครอบครัว โดยเฉพาะคุณค่าและประโยชน์อันเพิ่มจากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยขออนเป็นสิ่งทดสอบพระคุณของบิดา แมรดา รวมถึงคุณครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณของผู้วิจัยทุกท่าน และหวังว่างานนิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและผู้นำไปใช้ในการประกอบการศึกษาต่อไป

สุรชาติ การะพิทักษ์

54930033: สาขาวิชา: การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน; รป.ม. (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน)

คำสำคัญ: การให้บริการสาธารณะ/ คุณภาพการให้บริการ/ องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง

สรุชาติ การะพิทักษ์: คุณภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบล

คลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา (QUALITY OF PUBLIC SERVICE OF KHLONG PAENG SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, AMPHOE MUANG,

CHACHEONGSAO PROVINCE) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: กิจสูชेत ไกรวัส, ปร.ด. 90 หน้า.

ปี พ.ศ. 2558.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มศึกษาคุณภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เขตพื้นที่อยู่อาศัยและการได้รับข้อมูลข่าวสารจาก องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้มารับบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 345 ราย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติแยกแยะความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการทดสอบสมมติฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า คุณภาพการให้บริการสาธารณะด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค มีค่าเฉลี่ยสูง เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านการให้บริการอย่างตรงเวลา ส่วนคุณภาพการให้บริการสาธารณะ ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในอันดับสุดท้าย ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรงแตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และการได้รับข้อมูลข่าวสารจาก องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

54930033: MAJOR: PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT

KEYWORDS: PUBLIC SERVICE/ QUALITY OF SERVICE/ KHLONGPAENG SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION

SURACHART KARAPITUK: QUALITY OF PUBLIC SERVICE OF KHLONG PAENG SUB-DISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION, AMPHOE MUANG, CHACHEONGSAO PROVINCE. ADVISORY: KITTACHET KRIVART. Ph.D. 90 P. 2015.

This study aimed at examining quality of public service provided by Khlongpaeng Sub-district Administrative Organization and comparing the level of public opinion toward the quality of service as classified by gender, age, educational level, occupation, monthly income, area of residency, and information gained from Khlongpaeng Sub-district Administrative Organization. The subjects participating in this study were 345 people, using service at Khlongpaeng Sub-district Administrative Organization. The statistical tests used to analyze the collected data included frequency, percentage, means, and standard deviation. To test the research hypotheses, t-test and One-way ANOVA were operated.

The results revealed that the level of quality of service provided by Khlongpaeng Sub-district Administrative Organization was rated at a moderate level. When considering each aspect, the aspect in relation to equality of offered service was rated with the highest means score, followed by the aspect relating to punctuality of service provision, quality of advanced service, respectively. Based on the results from the comparison, statistically significant differences were found in the level of opinion toward quality of public service provided by Khlongpaeng Sub-district Administrative Organization among the subjects with different occupation, monthly income, and area of residency. Finally, there were no statistically significant differences in the level of opinion toward quality of public service provided by Khlongpaeng Sub-district Administrative Organization among the subjects with different gender, age, educational level, and amount of information gained from the Organization at a significant level of 0.05.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
สารบัญ	๒
สารบัญตาราง	๗
สารบัญภาพ	๙
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
สมมติฐานการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณสุข.....	7
แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพบริการ.....	12
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	19
ประวัติความเป็นมา สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรบริหาร	
ส่วนตำบลคลองเปรง	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32
3 วิธีดำเนินการวิจัย	37
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	38
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
เกณฑ์การแปลผล	41
4 ผลการวิจัย.....	43
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ต้องแบบสอบถาม	43
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการสาธารณสุของค์กร บริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา.....	48
ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อกุณภาพการให้บริการ สาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา.....	58
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	71
สรุปผลการวิจัย	71
อภิปรายผล	72
ข้อเสนอแนะ	76
บรรณานุกรม.....	79
ภาคผนวก.....	83
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	90

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนประชากรสำนักงานกลางเพียง.....	25
2 จำนวนครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ในพื้นที่.....	28
3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	43
4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	44
5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	44
6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	45
7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ	45
8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพื้นที่อยู่อาศัย	46
9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ จากการบริหารส่วนตำบลกลางเพียง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา.....	47
10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขของ องค์การบริหารส่วนตำบลกลางเพียง อำเภอเมือง โภยวน และรายด้าน	48
11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพการให้บริการ สาธารณสุขด้านการให้บริการอ่าย่างเสมอภาคขององค์การบริหารส่วนตำบลกลางเพียง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา.....	49
12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพการให้บริการ สาธารณสุขด้านการให้บริการอ่าย่างตรงเวลาขององค์การบริหารส่วนตำบลกลางเพียง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา.....	51
13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพการให้บริการ สาธารณสุขด้านการให้บริการอ่ายางเพียงพอขององค์การบริหารส่วนตำบลกลางเพียง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา.....	53
14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพการให้บริการ สาธารณสุขด้านการให้บริการอ่าย่างต่อเนื่องขององค์การบริหารส่วนตำบลกลางเพียง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา.....	55
15 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพการให้บริการ สาธารณสุขด้านการให้บริการอ่ายาก้าวหน้าขององค์การบริหารส่วนตำบลกลางเพียง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา.....	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
16 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศกับความคิดเห็นต่อกุณภาพการให้บริการ สาธารณสุของค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา	59
17 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอาชีพกับความคิดเห็นต่อกุณภาพการให้บริการ สาธารณสุของค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา	59
18 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษากับความคิดเห็นต่อกุณภาพ การให้บริการสาธารณสุของค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา.....	60
19 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอาชีพกับความคิดเห็นต่อกุณภาพการให้ บริการสาธารณสุของค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา.....	60
20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพ กับความคิดเห็นต่อกุณภาพการให้บริการ สาธารณสุของค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา	61
21 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับความคิดเห็นต่อ คุณภาพการให้บริการสาธารณสุของค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา.....	63
22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับความคิดเห็นต่อกุณภาพ การให้บริการสาธารณสุของค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา.....	64
23 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยกับความคิดเห็นต่อ คุณภาพการให้บริการสาธารณสุของค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา.....	65
24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัย กับความคิดเห็นต่อกุณภาพ การให้บริการสาธารณสุของค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านภาพรวม	66

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
25 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามการได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรงกับความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมและรายด้าน.....	69
26 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	69

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทั้ง 5 ด้านของ SERVQUAL และองค์ประกอบ ทั้ง 10 ด้านของคุณภาพการบริการ.....	18

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การกระจายอำนาจเป็นการปกครองที่รัฐและรัฐบาลกลางได้สละอำนาจหรือมอบอำนาจการตัดสินใจในทางการปกครองและการบริหารของส่วนกลางให้แก่องค์กรอื่นอย่างเป็นทางการ ทั้งนี้ มีการประกาศหลักและแนวทางการมอบอำนาจนั้นไว้เป็นกฎหมายหรือโดยนโยบายที่สำคัญของประเทศหรือองค์กรที่สามารถรับมอบอำนาจจากรัฐบาลกลางมีความอิสระในการตัดสินใจ สามารถมีทรัพย์สิน มีงบประมาณ มีอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน รวมทั้งมีบุคลากรตลอดรวมจนถึงผู้บริหารและสภากลุ่มจากการเลือกตั้งของประชาชน โดยทำหน้าที่ให้บริการแก่ประชาชนภายในอาณาเขตบริเวณหนึ่ง ๆ ที่มีความชัดเจนและแน่นอน องค์กรที่สามารถรับมอบอำนาจที่รัฐบาลกลาง สละอำนาจมาให้นี้เรียกว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” นอกจากมุ่งประโยชน์ไปที่การพัฒนาศักยภาพของประชาชนและเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มี “ส่วนร่วม” เนื่องจากการบริหารการปกครองประเทศที่ประกอบด้วยประชาชนมากมายและพื้นที่อันกว้างใหญ่โดยรัฐบาลที่ศูนย์กลางแต่เพียงสถานบันเดียวย่อมเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ยากจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการถ่ายเทอำนาจในทางการเมืองการปกครองให้อยู่ในมือการปกครองท้องถิ่นช่วยสนับสนุนต่อปัญหาและความต้องการของชุมชนภายในท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยทางการปกครองจำนวนเล็ก ๆ ที่มีมากมายกระจายไปทั่วประเทศ โดยพื้นที่เหล่านั้นย่อมมีความแตกต่างกันไปตามลักษณะทางภัยภาพ วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของผู้คนในท้องถิ่นนั้น ๆ ทำให้การบริหารและการปกครองที่มีความต้องการและปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนนั้น ๆ จึงจำเป็นต้องกระจายระบบงานให้มีลักษณะคล่องตัวและปรับตัวได้หยุ่น นั่นก็คือ การสร้างหน่วยการปกครองที่เรียกว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ม้าจัดทำการบริการและแก้ปัญหาแก่ประชาชนในท้องถิ่นและซึ่งจะเป็นการสร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับหลักความรับผิดชอบตามระบบประชาธิปไตยในระดับรากหญ้า (พวงมาลัย รักยาจิต, 2554, หน้า 1)

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองแปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มุ่งเน้นในการให้บริการสาธารณูปโภคเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างขั้นพื้นฐาน ด้านสังคม ด้านสาธารณูปโภค ด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านสิ่งแวดล้อม ตลอดจนด้านการจัดสวัสดิการสังคมต่าง ๆ โดยมุ่งเน้นให้ประชาชนทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมภายใต้แนวคิดร่วมคิดร่วมกันทำและร่วมกันประเมินผล

การปฏิบัติงานเพื่อนำไปสู่การแก้ไข ปัญหาและการพัฒนาตำบลอย่างยั่งยืนและเพื่อนำไปสู่การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักธรรมาภิบาลอย่างมีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลเป็นธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้ ภายใต้หลักการกระจายอำนาจจากสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยให้ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นเป็นเจ้าภาพในการบริหารกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์ให้สอดคล้องและเป็นไปตามความต้องการของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรng อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จึงมุ่งเน้นที่จะขับเคลื่อนองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลของประชาชนและเพื่อประชาชนอย่างแท้จริงต่อไป (องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรng, 2558)

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น การให้บริการที่ดีและมีคุณภาพต้องอาศัยเทคนิคกลยุทธ์ทักษะที่จะทำให้ชนะใจประชาชนซึ่งสามารถกระทำได้ทั้งก่อนการติดต่อ ระหว่างการติดต่อ และหลังการติดต่อ โดยได้รับการบริการจากตัวบุคคลทุกระดับในองค์กร รวมทั้งผู้บริหารขององค์กร ทั้งนี้ การบริการที่ดีจะเป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้มาติดต่อบริการเกิดความเชื่อถือศรัทธาและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีซึ่งจะมีผลในการให้บริการต่าง ๆ ในโอกาสต่อไป ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรng อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ไม่มีหน่วยงานใดทำการศึกษาคุณภาพในการให้บริการผู้วิจัยซึ่งมีความสนใจที่จะศึกษาคุณภาพในการให้บริการขององค์การส่วนตำบลคลองเปรng อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนคุณภาพการให้บริการให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและนโยบายของผู้บริหารตลอดจนเป็นไปตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรng อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. เพื่อศึกษาเบรเยนเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรng อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เขตพื้นที่อยู่อาศัยและการได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรng

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน
2. ประชาชนที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน
3. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน
4. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน
5. ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน
6. ประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน
7. ประชาชนที่ได้รับข้อมูลข่าวสารจาก องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง คุณภาพในการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา มีขอบเขตการศึกษาดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา มุ่งศึกษาความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เขตพื้นที่ ที่อยู่อาศัยและการได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง

ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณภาพการให้บริการสาธารณสุข โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการของ Millet (1954) ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ การให้บริการอย่างเสมอภาค, การให้บริการอย่างตรงเวลา, การให้บริการอย่างเพียงพอ, การบริการอย่างต่อเนื่อง และการให้บริการอย่างก้าวหน้า

ขอบเขตด้านประชาชนและพื้นที่ ในการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้มารับบริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 2,648 คน (องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา, เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2558)

ขอบเขตด้านระยะเวลา ระยะเวลาที่ทำการวิจัยเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2558 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2558 รวมระยะเวลาในการศึกษาทั้งสิ้น 6 เดือน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษารั้งนี้ ได้ให้นิยามศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา มีนิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่มารับบริการ โดยตรงและเจ้าหน้าที่ส่วนราชการอื่น ซึ่งเป็นมาตรฐานโดยตรงกับองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

องค์กรบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

การได้รับข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การที่ประชาชนได้รับข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับบริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จากแหล่งต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร แผ่นประกาศ โปสเตอร์ หรือเพื่อน ๆ ที่ทำงาน และอื่น ๆ

คุณภาพการให้บริการ หมายถึง การให้บริการสาธารณูปโภคขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่สามารถตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจให้แก่ประชาชนที่มารับประการ ใน 5 ด้าน ประกอบด้วย การให้บริการอย่างเสมอภาค, การให้บริการอย่างตรงเวลา, การให้บริการอย่างเพียงพอ, การบริการอย่างต่อเนื่อง และการให้บริการอย่างก้าวหน้า ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนเป็นอย่างดีผู้ทำให้รับบริการเกิดความพึงพอใจและประทับใจ และมีความต้องการกลับมาใช้บริการอีก

การให้บริการอย่างเสมอภาค หมายถึง การให้บริการสาธารณูปโภคขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกันให้บริการตามลำดับก่อนหลัง ประชาชนที่มีบุตร และตำแหน่งสูง ญาติ หรือเพื่อนฝูงกับเจ้าหน้าที่ไม่มีการให้บริการที่มีสิทธิมากกว่าผู้อื่น และการให้บริการของ องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรงที่ให้ความสำคัญกับความเท่าเทียมกันของประชาชนบางกลุ่ม เช่น ผู้พิการ

การให้บริการอย่างตรงเวลา หมายถึง การให้บริการสาธารณะขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แก่ประชาชนอย่างตรงเวลา มีความเหมาะสมของระยะเวลาในการรับบริการ ความรวดเร็วในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การจัดทำเอกสารและการประสานงานของเจ้าหน้าที่ รวมถึงมีการจัดระบบบริการแก่ประชาชนโดยไม่เว้นช่วงพักกลางวัน

การให้บริการอย่างเพียงพอ หมายถึง การให้บริการสาธารณะต้องขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างเหมาะสมเพียงพอ โดยมีสถานที่เพียงพอ สำหรับการให้บริการ มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอต่อการให้บริการ อาทิ ที่นั่งรอรับบริการ ห้องน้ำ ที่จอดรถ ฯลฯ มีเจ้าหน้าที่ เพียงพอต่อการให้บริการ มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการใช้บริการอย่างเพียงพอ และทั่วถึง มีการจัดหน่วยเคลื่อนที่ในการให้บริการแก่ประชาชน ภายนอก องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อย่างเพียงพอ

การบริการอย่างต่อเนื่อง หมายถึง การให้บริการสาธารณะขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราอย่างสม่ำเสมอ โดยยึดประโยชน์ของสาธารณะเป็นหลัก ไม่ใช้ยึดความพอใจของหน่วยงานที่ให้บริการว่าจะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้ โดยประกอบไปด้วย มีการบริการตรงตามช่วงเวลาที่ได้แจ้งไว้กับประชาชน มีการวางแผนงานที่จะดำเนินการ ที่ชัดเจนทั้งแผนระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว มีการดำเนินการ โครงการต่าง ๆ ได้ตามแผนที่วางไว้ และตามที่แจ้งแก่ประชาชน ได้สำเร็จทุกโครงการ มีการแจ้งข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับรู้ถึงโครงการ หรือแผนงานของเทศบาลอย่างสม่ำเสมอ และมีการติดตาม และประเมินผลการให้บริการ เช่น การออกเยี่ยมเยือน และแนะนำให้ความรู้กับประชาชน เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาโครงการในครั้งต่อไป

การให้บริการอย่างก้าวหน้า หมายถึง การให้บริการสาธารณะขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา อย่างก้าวหน้า ทันสมัย โดยมีประสิทธิภาพต่อการให้บริการ ประกอบด้วยมีการพัฒนาการจัดทำข้อมูลให้ทันสมัยอยู่เสมอ เช่น การจัดทำเว็บไซต์ ฯลฯ มีการให้บริการอย่างครบวงจร หรือมีการบริการจุดเดียวแบบเบ็ดเสร็จ มีการพัฒนาการประชาสัมพันธ์ที่ให้มีความทันสมัยและถูกต้อง มีการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการที่ดีขึ้น ทุกครั้งที่ท่านมาใช้บริการ และมีการนำระบบคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์เทคโนโลยีทันสมัยมาใช้สำหรับการบริการทำให้การบริการมีความรวดเร็วและมีคุณภาพมากขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบระดับคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
2. ได้ทราบการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เขตพื้นที่อยู่อาศัยและการได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง
3. ทำให้สามารถนำผลการศึกษามาเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนและจัดกิจกรรมยกระดับคุณภาพในการบริการให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนผู้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการของ Millet (1954) มาใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาในส่วนของ ตัวแปรตาม

ตัวแปรอิสระ (IV.)

ปัจจัยส่วนบุคคล

1. เพศ
2. อายุ
3. ระดับการศึกษา
4. อาชีพ
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
6. พื้นที่ที่อยู่อาศัย
7. การได้รับข่าวสาร

ตัวแปรตาม (DV.)

คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง

1. การให้บริการอย่างเสมอภาค
2. การให้บริการอย่างตรงเวลา
3. การให้บริการอย่างเพียงพอ
4. การบริการอย่างต่อเนื่อง
5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ครั้งนี้ผู้จัดได้ทำการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ความพึงพอใจ การให้บริการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยจำแนกหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณสุข
2. แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพบริการ
3. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
4. ประวัติความเป็นมา สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรบริหารส่วนตำบล คลองเปรง
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณสุข

ความหมายการให้บริการสาธารณสุข

ได้มีนักวิชาการ ได้ความหมาย การให้บริการสาธารณสุข ดังรายละเอียดต่อไปนี้

Millet (1954) กล่าวว่า เป้าหมายสำคัญของการบริการคือการสร้างความพึงพอใจในการ ให้บริการแก่ประชาชน โดยมีหลักหรือแนวทาง คือ

1. การให้บริการอย่างเสมอภาค (Equitable service) หมายถึง ความยุติธรรมในการ บริหารงานภาครัฐที่มีฐานที่มีฐานคติที่ว่าคนทุกคนเท่าเทียมกัน ดังนั้นประชาชนทุกคนจะได้รับ การปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในแง่มุมของกฎหมาย ไม่มีการแบ่งแยกกีดกันในการให้บริการ ประชาชนจะได้รับการปฏิบัติในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลที่ใช้มาตรฐานการให้บริการเดียวกัน
2. การให้บริการที่ตรงเวลา (Timely service) หมายถึง ในการบริการจะต้องมองว่าการให้ บริการสาธารณสุขจะต้องตรงเวลา การปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐจะถือว่าไม่มีประสิทธิผลเลย ถ้าไม่มีการตรงเวลาซึ่งจะสร้างความไม่พึงพอใจให้แก่ประชาชน
3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample service) หมายถึง การให้บริการสาธารณสุขต้อง มีลักษณะ มีจำนวนการให้บริการและสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม (The right quantity at the right geographical location) Millet เห็นว่า ความเสมอภาคหรือการตรงเวลาจะ ไม่มีความหมายเลย ถ้ามีจำนวนการให้บริการที่ไม่เพียงพอ และสถานที่ตั้งที่ให้บริการสร้างความไม่ยุติธรรมให้เกิดขึ้น

แก่ผู้รับบริการ

4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continous service) หมายถึง การให้บริการสาธารณสุขที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ โดยยึดประโยชน์ของสาธารณสุขเป็นหลัก ไม่ใช้ชี้ความพอใจของหน่วยงานที่ให้บริการว่าจะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้

5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive service) หมายถึง การให้บริการสาธารณสุขที่มีการปรับปรุงคุณภาพ และผลการปฏิบัติงาน กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การเพิ่มประสิทธิภาพหรือความสามารถที่จะทำหน้าที่ได้มากขึ้น โดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม

Verma (1986 อ้างถึงใน พิทักษ์ ตรุยทิม, 2538, หน้า 33) การให้บริการที่ดีส่วนหนึ่ง ขึ้นกับการเข้าถึงบริการและได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการเข้าถึงการบริการดังนี้

1. ความพอใจของบริการที่มีอยู่ คือ ความพอใจระหว่างบริการที่มีอยู่กับความต้องการขอรับบริการ

2. การเข้าถึงแหล่งบริการ ได้อย่างสะดวก โดยคำนึงถึงลักษณะที่ต้องการเดินทาง

3. ความสะดวกและสิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งบริการ ได้แก่ แหล่งบริการที่ผู้ยื่นขอรับว่าให้ความสะดวกและมีสิ่งอำนวยความสะดวก

4. ความสามารถของผู้รับบริการในการที่จะเสียค่าใช้จ่ายสำหรับบริการ

5. การยอมรับคุณภาพของบริการซึ่งในที่นี้รวมถึงการยอมรับลักษณะของผู้ให้บริการด้วย Kotler (2000, p. 428) ได้ให้ความหมายของการบริการไว้ว่าหมายถึง กิจกรรมหรือประโยชน์เชิงนามธรรม ซึ่งฝ่ายหนึ่งได้เสนอเพื่อขายให้อีกฝ่ายหนึ่ง โดยผู้รับบริการไม่ได้ครอบครอง การบริการนั้น ๆ อย่างเป็นรูปธรรม กระบวนการให้บริการอาจจะให้ควบคู่ไปกับการทำหน้าทายผลิตภัณฑ์หรือไม่ก็ได้

ชูวงศ์ ฉายบุตร (2536, หน้า 11-14) ได้เสนอหลักการให้บริการในการพัฒนาการให้บริการในเชิงรุกว่าจะต้องเป็นตามหลักการ

1. ยึดการตอบสนองความต้องการจำเป็นของประชาชนเป็นเป้าหมาย การบริการในเชิงรับจะเน้นการให้บริการตามระเบียบแบบแผนและมีลักษณะที่เป็นอุปสรรคต่อการให้บริการดังนี้คือ

1.1 ข้าราชการมีทัศนคติว่าการให้บริการจะเริ่มต้นก็ต่อเมื่อมีผู้มาติดต่อขอรับบริการมากกว่าที่จะมองว่าตนมีหน้าที่ที่จะต้องจัดบริการให้แก่รายภูมิตามสิทธิประโยชน์ที่เขากำหนดได้รับ

1.2 การกำหนดระเบียบปฏิบัติและการให้คุณพินิจของข้าราชการ มักเป็นไปเพื่อ stagnation ในการใช้คุณพินิจของหน่วยงาน หรือปักป้องตัวข้าราชการเอง มีลักษณะที่เน้นการควบคุมมากกว่าการส่งเสริม การติดต่อราชการจึงต้องใช้เอกสารหลักฐานต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก และต้องผ่านการตัดสินใจหลายขั้นตอน ซึ่งบางครั้งเกินกว่าความจำเป็น

1.3 จากการที่ข้าราชการมองว่าตนมีอำนาจในการใช้คุณพินิจและมีกฎหมายเป็นเครื่องมือที่จะป้องการใช้คุณพินิจของตน ทำให้ข้าราชการจำนวนไม่น้อยมีทัศนคติในลักษณะของเจ้าชูนมูลนาย ในฐานะที่ตนมีอำนาจที่จะบันดาลผลได้ผลเสียแก่ประชาชน การดำเนินความสัมพันธ์ จึงเป็นไปในลักษณะที่ไม่เท่าเทียมกัน และนำไปสู่ปัญหาต่าง ๆ เช่น ความไม่เต็มใจที่จะให้บริการ รู้สึกไม่พอใจเมื่อรายภูมิแสดงความเห็นโดยแบ่ง เป็นต้น

ดังนั้น เป้าหมายแรกของการจัดการจัดบริการแบบครบวงจรคือ การมุ่งประโภชน์ ของประชาชนผู้รับบริการทั้งผู้ที่มาติดต่อขอรับบริการและผู้ที่อยู่ในข่ายที่ควรจะได้รับบริการเป็นสำคัญ ซึ่งมีลักษณะดังนี้คือ

1. ข้าราชการจะต้องถือว่าการให้บริการเป็นภาระหน้าที่ที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยจะต้องพยายามจัดบริการให้ ครอบคลุมผู้ที่อยู่ในข่ายที่ควรจะได้รับบริการทุกคน

2. การกำหนดระเบียน วิธีปฏิบูรณ์และการใช้คุณพินิจจะต้องคำนึงถึงสิทธิประโภชน์ ของผู้รับบริการเป็นหลัก โดยพยายามให้ผู้บริการได้สิทธิประโภชน์ที่ควรจะได้รับอย่างสะดวกและรวดเร็ว

3. ข้าราชการจะต้องมองผู้มารับบริการว่ามีฐานะและศักดิ์ศรีเท่าเทียมกับตนมีสิทธิที่จะรับรู้ให้ความเห็นหรือโดยแบ่งด้วยเหตุผลได้อย่างเต็มที่

2. ความรวดเร็วในการให้บริการสังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ อย่างรวดเร็วและมีการแข่งขันกับสังคมอื่น ๆ อุปสรรคเวลาในขณะที่ปัญหาพื้นฐานของระบบราชการคือ ความล่าช้า ซึ่งในด้านหนึ่งเป็นความล่าช้าที่เกิดจากความจำเป็นตามลักษณะของ การบริหารราชการเพื่อประโภชน์ส่วนรวมแห่งรัฐ แต่ในหลายส่วนความล่าช้าของระบบราชการ เป็นเรื่องที่สามารถแก้ไขได้ เช่น ความล่าช้าที่เกิดจากการปัดภาระในการตัดสินใจ ความล่าช้าที่เกิด จากการขาดการกระจายอำนาจ หรือเกิดจากการกำหนดคุณตอนที่ไม่จำเป็น หรือความล่าช้าที่เกิดขึ้น เพราะขาดการพัฒนางานหรือนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ เป็นต้น ปัญหาที่ตามมาก็คือ ระบบราชการถูกมองว่าเป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาความเริ่มต้นก้าวหน้าและเป็นตัวดัดแปลงในระบบ การแข่งขันเสรี ดังนั้น ระบบราชการจำเป็นที่จะต้องตั้งเป้าหมายในอันที่จะพัฒนาการให้บริการให้มีความรวดเร็วมากขึ้น ซึ่งอาจกระทำได้ใน 3 ลักษณะคือ

2.1 การพัฒนาข้าราชการให้มีทัศนคติ มีความรู้ ความสามารถ เพื่อให้เกิดความชำนาญ งานมีความกระตือรือร้น และกล้าตัดสินใจในเรื่องที่อยู่ในอำนาจของตน

2.2 การกระจายอำนาจ หรือมอบอำนาจให้มากขึ้นและปรับปรุงระบบวิธีการ ทำงานใหม่ขึ้นตอนและใช้เวลาในการให้บริการให้เหลือน้อยที่สุด

2.3 การพัฒนาเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่จะทำให้สามารถให้บริการได้เร็วขึ้น

อนึ่ง การพัฒนาความรวดเร็วในการให้บริการเป็นเรื่องที่สามารถกระทำได้ทั้งขั้นตอน ก่อนการให้บริการซึ่งได้แก่ การวางแผน การเตรียมการต่าง ๆ ให้พร้อมที่จะให้บริการและการนำ บริการไปสู่ผู้ที่สมควรที่จะได้รับบริการเป็นการล่วงหน้า เพื่อป้องกันปัญหาหรือความเสียหาย เช่น การแจกจ่ายน้ำสำหรับหมู่บ้านที่ประสบภัยแล้งนั้น หน่วยราชการไม่จำเป็นที่จะต้องรอให้มีการ ร้องขอ แต่อาจนำน้ำไปแจกจ่ายให้แก่หมู่บ้านเป้าหมายล่วงหน้าได้เลย การพัฒนาความรวดเร็วใน ขั้นตอนให้บริการ เมื่อมีผู้มาติดต่อขอรับบริการและการพัฒนาความรวดเร็วในขั้นตอนภายหลัง การให้บริการ เช่น การรายงาน การติดตามผล การจัดเก็บเอกสารต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อให้วงจรของ การให้บริการสามารถดำเนินการต่อเนื่องไปได้อย่างรวดเร็ว ตัวอย่างเช่น การให้บริการในการจัดทำ บัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งจะต้องมีการจัดส่งเอกสารหลักฐานให้ส่วนกลางเพื่อจัดทำบัตรการแจ้ง ข้อปฏิญาณ ซึ่งสำนักทะเบียนปลายทางจะต้องรอการยืนยันหลักฐานทางการทะเบียนจากสำนัก ทะเบียนต้นทาง เป็นต้น

3. การให้บริการจะต้องเสริจสมบูรณ์ เป้าหมายของการให้บริการเชิงรุกแบบครบวงจร อีกประการหนึ่งก็คือ ความเสริจสมบูรณ์ของการให้บริการ ซึ่งหมายถึงการเสริจสมบูรณ์ตามสิทธิ ประโยชน์ที่ผู้รับบริการจะต้องได้รับ โดยที่ผู้รับบริการไม่จำเป็นต้องมาติดต่อบ่อยครั้งนัก ซึ่งลักษณะที่ดีของการให้บริการที่เสริจสมบูรณ์ก็คือ การบริการที่แล้วเสร็จในการติดต่อเพียง ครั้งเดียว หรือไม่เกิน 2 ครั้ง (คือมารับเรื่องที่แล้วเสร็จอีกครั้งหนึ่ง)

นอกจากนี้ การให้บริการที่เสริจสมบูรณ์ ยังหมายถึงความพยายามที่จะให้บริการในเรื่อง อื่น ๆ ที่ผู้มาติดต่อขอรับบริการสมควรจะได้รับด้วย แม้ว่าผู้มาขอรับบริการไม่ได้นำร่องขอ กิจกรรมที่จะให้คำแนะนำและพยายามให้บริการในเรื่องนั้น ๆ ด้วย เช่น มีผู้มาขอคัดสำเนาทะเบียนบ้าน หากเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการพบว่า บัตรประจำตัวประชาชนของผู้นั้นหมดอายุแล้วก็ดำเนินการจัดทำ บัตรประจำตัวประชาชนใหม่ เป็นต้น

4. ความกระตือรือร้นในการให้บริการ ความกระตือรือร้นในการให้บริการเป็นเป้าหมาย ที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการพัฒนาการให้บริการในเชิงรุก ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนบางส่วนยังมี ความรู้สึกว่า การติดต่อขอรับบริการจากทางราชการเป็นเรื่องที่ยุ่งยากและเจ้าหน้าที่ไม่ค่อยเต็มใจที่ จะให้บริการ ดังนั้น จึงมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการบริการของรัฐและต่อเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ซึ่งนำไปสู่ ปัญหาของการสื่อสารทำความเข้าใจกัน ดังนั้น หากเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการพยายามให้บริการด้วย ความกระตือรือร้นแล้วก็จะทำให้ผู้มาขอรับบริการเกิดทัศนคติที่ดี ยอมรับฟังเหตุผล คำแนะนำต่าง ๆ มากขึ้นและเต็มใจที่จะมาขอรับบริการในเรื่องอื่น ๆ อีก นอกจากนี้ความกระตือรือร้นในการให้บริการ ยังเป็นปัจจัย สำคัญที่ทำให้การบริการนั้นเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีความสมบูรณ์ ซึ่งจะนำไปสู่ ความเชื่อถือศรัทธาของประชาชนในที่สุด

5. ความสุภาพอ่อนน้อม เป้าหมายอีกประการหนึ่งของการพัฒนาการให้บริการแบบครบวงจรคือ เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการจะต้องปฏิบัติต่อประชาชนผู้มาติดต่อขอรับบริการด้วยความสุภาพ อ่อนน้อม ซึ่งจะทำให้ผู้มารับบริการมีทัศนคติที่ดีต่อข้าราชการและการติดต่อกันทางราชการ อันจะส่งผลให้การสื่อสารทำความเข้าใจระหว่างกันเป็นไปได้ง่ายยิ่งขึ้น ความสุภาพอ่อนน้อมในการบริการนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็โดยการพัฒนาทัศนคติของข้าราชการให้เข้าใจว่า ตนมีหน้าที่ในการให้บริการและเป็นหน้าที่ที่มีความสำคัญ รวมทั้งมีความรู้สึกการพในสิทธิและศักดิ์ศรีของผู้ที่มาติดต่อขอรับบริการ

6. ความเสมอภาค การให้บริการแบบครบวงจร จะต้องถือว่าข้าราชการมีหน้าที่ที่จะต้องให้บริการแก่ประชาชนโดยเสมอภาคกัน ซึ่งจะต้องเป็นไปตามเงื่อนไข ดังนี้

6.1 การให้บริการจะต้องเป็นไปภายใต้ระเบียบแบบแผนเดียวกันและได้รับผลที่สมบูรณ์ภายใต้มาตรฐานเดียวกัน ไม่ว่าผู้รับบริการจะเป็นครกีตาม หรือเรียกว่า ความเสมอภาคในการให้บริการ

6.2 การให้บริการจะต้องคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสที่จะได้รับบริการด้วยทั้งนี้ เพราะประชาชนบางส่วนของประเทศเป็นกลุ่มนุกคลที่มีข้อจำกัดในเรื่องความสามารถในการที่จะติดต่อขอรับบริการจากรัฐ เช่น มีรายได้น้อย ขาดความรู้ความเข้าใจหรือข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอ อยู่ในพื้นที่ห่างไกลทຽ่กันดาร เป็นต้น ดังนั้นการจัดบริการของทางราชการจะต้องคำนึงถึงคนกลุ่มนี้ด้วย โดยจะต้องพยายามนำบริการไปให้รับบริการตามสิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้รับ เช่น การจัดหน่วยบริการเคลื่อนที่ต่าง ๆ เป็นต้น การลดเงื่อนไขในการรับบริการให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้รับบริการ เช่น การออกแบบโครงสร้างเคราะห์ในการรักษาพยาบาลให้แก่ผู้รายได้น้อย การเรียกเก็บค่าปรับในอัตราที่ต่ำที่สุดตามที่กฎหมายกำหนด เมื่อเห็นว่าผู้รับบริการไม่มีเจตนาที่จะเลี่ยงการปฏิบัติตามกฎหมาย แต่เป็นเพราขาดข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น ซึ่งอาจเรียกความเสมอภาคนี้ว่า ความเสมอภาคที่จะได้รับบริการที่จำเป็นจากการรัฐ

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาการให้บริการเชิงรุกแบบครบวงจร หรือ Package service เป็นการพัฒนาการให้บริการที่มีเป้าหมายที่จะให้ประชาชนได้รับบริการที่ควรจะได้รับอย่างครบถ้วน สมบูรณ์ มีความสะดวกรวดเร็วในการให้บริการมุ่งที่จะให้บริการในเชิงส่งเสริมและสร้างทัศนคติและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ ตลอดจนเป็นการให้บริการที่มีความถูกต้อง ชอบธรรมสามารถตรวจสอบได้และสร้างความเสมอภาคทั้งในการให้บริการและในการที่จะได้รับบริการจากรัฐ

เทพศักดิ์ บุญรัตน์ (2536 ถึงใน พิกัด ตรุษที, 2538, หน้า 32) กล่าวว่า การให้บริการสาธารณะว่าการที่บุคคล กลุ่มนุกคล หรือหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการ

สาธารณสัมชื่นอาจจะเป็นของรัฐหรือเอกชน มีหน้าที่ในการส่งต่อการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน โดยมีจุดมุ่งหมายต่อความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวม มีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 ส่วน คือ

1. สถานที่และบุคคลที่ให้บริการ
2. ปัจจัยที่นำเข้าหรือทรัพยากร
3. กระบวนการและกิจกรรม
4. ผลผลิตหรือตัวบริการ
5. ช่องทางการให้บริการ
6. ผลกระทบที่มีต่อผู้รับบริการ

วัดภา ชาญหาด (2532, หน้า 65) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจของประชาชนที่ต่อ การบริการสาธารณะว่า หมายถึง ระดับของความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการได้รับบริการ ในลักษณะของ

1. การให้บริการอย่างเท่าเทียมกัน
2. การให้บริการอย่างรวดเร็วทันเวลา
3. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง
4. การให้บริการอย่างก้าวหน้า

แนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพบริการ

ความหมาย

Parasuraman, Zeithaml and Berry (1990) ได้กล่าวว่า คุณภาพบริการ เป็นข้อวินิจฉัย เกี่ยวกับความรู้สึกที่มีต่อสินค้าหรือบริการ โดยขึ้นอยู่กับเหตุผลคุณลักษณะในการประเมิน ความเชื่อมั่นและทัศนคติของผู้ประเมิน

ชัยสมพล ขาวประเสริฐ (2546) ได้นิยามว่าคุณภาพบริการ หมายถึง การบริการที่ดีเดิม ที่ตั้งกับความต้องการหรือเกินความต้องการ ซึ่งทำให้ลูกค้าเกิดความพอใจและเกิดความจงรักภักดี กฤษฎี อุทัยรัตน์ (2542, หน้า 2-139) อธิบายถึงคุณภาพการให้บริการไว้ว่า “

1. Competence ความสามารถในการให้บริการที่เหมาะสม มีความชำนาญในหน้าที่
2. Courtesy ความสุภาพ ถ่อมตนให้เกียรติ รักษาการยกเว้นกับผู้ใช้บริการ
3. Communication ความสามารถในการสื่อข้อมูลให้สัมพันธ์กับลูกค้าต้องการ ทราบตอบข้อสงสัยทุกราย
4. Creditability ความน่าเชื่อถือของผู้ให้บริการ (บุคลิกภาพ, ท่าทาง, ความคล่องแคล่ว)
5. Customer understanding ความเห็นอกเห็นใจ เอาใจใส่ต่อลูกค้า หรือประชาชน

6. Reliability ความเชื่อถือในมาตรฐานการบริหาร
 7. Responsiveness การตอบสนองต่อความรู้สึกและความต้องการ
 8. Access เข้าถึงสะดวก
 9. Security ความมั่นคงปลอดภัย คือ มีเครื่องมือ หรือวิธีการควบคุมเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นบุคลากรมีความรู้
 10. Tangibles สัมผัสได้เป็นรูปธรรม รับรู้ได้
- เนื่องจากการบริการมีความแตกต่างจากสินค้า ผู้บริโภคสามารถประเมินคุณค่าของสินค้าทั่ว ๆ ไปก่อนที่จะตัดสินใจซื้อโดยประสาทสัมผัสด้วย แต่ผู้บริโภคไม่สามารถประเมินการบริการได้ เนื่องจากการบริการเป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้ ไม่มีตัวตน การสร้างความมั่นใจให้แก่ลูกค้าโดยการเสนอบริการที่มีคุณภาพจริงมีความสำคัญ ลักษณะที่แตกต่างของสินค้าและบริการดังกล่าว ทำให้ การสร้างคุณภาพการบริการมีความแตกต่างจากคุณภาพสินค้าทั่วโดยไป ได้มีผู้เสนอทฤษฎีเกี่ยวกับคุณภาพการบริการเอาไว้หลายทฤษฎี ได้แก่ ทฤษฎีสามเหลี่ยมแห่งการบริการ (Service triangle: ST) หลักพื้นฐานสู่ความสำเร็จของการบริการที่มีคุณภาพ ทฤษฎี 7 เอส ของ Mckensy และทฤษฎีการบริหารคุณภาพบริการโดยรวม (Total quality service)
- คุณสมบัติของคุณภาพการให้บริการ (Service quality attributes) (Heizer & Render, 1999, p. 98 อ้างถึงใน ประสงค์ ปราณีพลกรัง และคณะ, 2543) มีดังนี้
1. ความเชื่อถือได้ (Reliability) จะรวมถึงความคงที่ของคุณลักษณะและความสามารถในการพึ่งพาอาศัย หมายความว่าบริษัทจะต้องทำการบริการลูกค้าให้ถูกต้องตั้งแต่ครั้งแรก รวมถึงจะต้องให้เกียรติในการรักษาคำมั่นสัญญา
 2. การตอบสนอง (Responsiveness) เกี่ยวกับความตั้งใจ หรือความพร้อมของพนักงานที่จะจัดบริการลูกค้าได้ทันท่วงที
 3. ชีดความสามารถ (Competence) หมายถึง ทักษะและความรู้ที่จำเป็นของพนักงานที่ต้องใช้ในการบริการ
 4. การเข้าถึง (Access) รวมถึงความสามารถในการเข้าถึงการบริการ และง่ายต่อการติดต่อ
 5. อัธยาศัย (Courtesy) รวมถึงสุขภาพ ความเคารพ ความเกรงใจ และความเป็นมิตรในการติดต่อกับบุคคล
 6. การสื่อสาร (Communication) การรับฟังข้อมูลและความคิดเห็นจากลูกค้า พร้อมทั้งยินดีที่จะแสดงความเป็นมิตรด้วยภาษาสุภาพ และภาษาที่เข้าใจง่าย โดยพิจารณาความแตกต่างของระดับลูกค้าแต่ละประเภทด้วย

7. ความน่าเชื่อถือ (Credibility) รวมถึงความไว้วางใจ ความเชื่อถือ และความซื่อสัตย์
8. ความมั่นคง (Security) หมายถึงความปลอดภัยจากอันตราย ความเสี่ยงและความข้องใจทั้งหลาย
9. ความเข้าใจ (Understanding) การรู้จักลูกค้า (Knowing the customer) รวมถึงความพยายามเข้าใจความต้องการที่แท้จริงของลูกค้า
10. ลักษณะทางกายภาพที่สัมผัสได้ (Tangibles) หมายถึง ลักษณะ กิริยา ท่าทางทั้งหมดในการให้บริการ

การประกอบธุรกิจบริการให้ประสบความสำเร็จนั้น จะต้องสามารถนำเสนอการบริการที่มีคุณภาพสูงสุดให้ลูกค้าได้อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง กล่าวคือจะต้องสามารถตอบสนองต่อความคาดหวังของลูกค้า (Customer expectation) ได้ในระดับเดียวกันหรือในระดับสูงกว่าที่ลูกค้าคาดหวังเอาไว้

การวัดคุณภาพการบริการ

แบบจำลองช่องว่าง (Gap model) ใน การบริการขององค์กรต่าง ๆ มักประสบปัญหา ซึ่งมีสาเหตุมาจากการความไม่ชัดเจนของบทบาทของการบริการ เป็นต้นว่า บริการไม่มีมาตรฐาน มาตรฐานของการบริการมีมากเกินไปทำให้ผู้ให้บริการขาดความตื่นตัว มีการตั้งมาตรฐานโดยรวม ทำให้บริการมีแนวโน้มในการจัดการน้อยและจำกัดการทำงานของผู้ให้บริการมาตรฐานในการติดต่อสื่อสารกับลูกค้าไม่ดีทำให้ลูกค้าไม่เข้ามายังบริการ และมาตรฐานของบริการไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวัดคุณภาพการบริหารจัดการมีน้อยเกินไปจากสาเหตุดังกล่าว พาราสุมาน, ไซเอนมอล และเบอร์รี่ จึงได้ศึกษาถึงรูปแบบของการวัดคุณภาพบริการในองค์กรต่าง ๆ เล่น ธนาคาร อุ่ซ์อมรรถ สำนักงานบัญชี บริการซักแห้ง สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล โรงแรม ภัตตาคาร หน่วยความคุ้มแมลง อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว เป็นต้น โดยยึดหลักความแตกต่างระหว่างความคาดหวังและการรับรู้ของลูกค้าที่มารับบริการเป็นหลัก และเรียกรูปแบบการวัดคุณภาพบริการนี้ว่า “แบบจำลองช่องว่าง” (Gap Model) ประกอบด้วยช่องว่างห้าประการ (Parasuraman, Zeithaml & Berry, 1990, p. 30 ถังถึงใน พัฒนอร โสติกทัต, 2551, หน้า 27-30)

1. ช่องที่ 1 (Gap 1) เป็นช่องว่างที่เกิดขึ้น ระหว่างความคิดเห็นของลูกค้าเกี่ยวกับ การบริการที่คาดหวังไว้และความคิดเห็นของผู้ให้บริการเกี่ยวกับความคาดหวังของลูกค้า ช่องว่างนี้ ทำให้เกิดผลกระทบต่อการประเมินผลของลูกค้าต่อคุณภาพการบริการ ปัจจัยที่มีผลต่อช่องว่างนี้คือ
 - 1.1 ขาดการศึกษาถึงความต้องการและความคาดหวังของลูกค้า
 - 1.2 มีการติดต่อสื่อสารที่น้อยเกินไป ระหว่างผู้ให้บริการในหน่วยงาน ส่วนงานของ

องค์กร

- 1.3 สายการบังคับบัญชา มีการแบ่งแยกผู้ให้บริการหลายคนจากผู้บริหารชั้นสูง ทำให้ข้อมูลที่ได้รับจากผู้ใช้บริการที่ให้ข้อมูลกลับไปยังผู้บริหารนั้น ไม่มีความค่า
2. ช่องว่างที่ 2 (Gap 2) เป็นช่องว่างที่เกิดขึ้นระหว่างความคิดเห็นของผู้ให้บริการเกี่ยวกับความคาดหวังของลูกค้า และข้อกำหนดเรื่องคุณภาพ ช่องว่างนี้ทำให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพ การบริการในมุมมองของลูกค้า มีปัจจัย 4 ประการ ที่เกี่ยวข้องคือ
 - 2.1 ข้อตกลงเกี่ยวกับคุณภาพบริการ ไม่ชัดเจน
 - 2.2 ขาดการรับรู้ในสิ่งที่มองเห็นได้
 - 2.3 มีข้อจำกัดในการใช้เทคโนโลยีของบุคลากร ที่จะทำให้งานบริการมาตรฐาน ซึ่งจะเป็นสิ่งที่บุคลากรสามารถรับประทานลูกค้าได้ว่าคุณภาพบริการที่ให้มีความสม่ำเสมอ ไม่มี เป้าประสงค์โดยตรงที่มีความสัมพันธ์กับมาตรฐานของลูกค้า และความคาดหวัง
3. ช่องว่างที่ 3 (Gap 3) เป็นช่องว่างที่เกิดขึ้นระหว่างข้อกำหนดเรื่องคุณภาพ และ การบริการจริงที่ให้กับลูกค้า จึงมีผลกระทบต่อคุณภาพบริการจากจุดยืนของลูกค้า ปัจจัยที่มี ผลกระทบต่อช่องว่างนี้ คือ
 - 3.1 บทบาทของบุคลากร ที่ไม่ชัดเจนทำให้ไม่แน่ใจว่าผู้บริการหรือผู้จัดการมี ความคาดหวังอย่างไรต่องานที่ทำ
 - 3.2 ขาดทักษะการฝึกอบรมที่จำเป็นในการทำงาน หรือการใช้เทคโนโลยี
 - 3.3 บทบาทขัดแย้งของบุคคลที่ไม่สามารถตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า ภายในและลูกค้าภายนอก
4. ช่องว่างที่ 4 (Gap 4) เป็นช่องว่างที่เกิดขึ้นจากการบริการจริงที่ให้แก่ลูกค้า และ การติดต่อสื่อสาร ไปยังลูกค้าในเรื่องของการบริการ การติดต่อสื่อสารภายนอกจะมีผลต่อ ความคาดหวังของลูกค้าต่อการบริการที่ได้รับ ช่องว่างนี้ทำให้เกิดผลกระทบต่อคุณภาพบริการจาก จุดยืนของลูกค้า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อช่องว่างคือ
 - 4.1 ขาดการติดต่อสื่อสารระหว่างสมาชิกในหน่วยงานระดับเดียวกัน
 - 4.2 การให้คำสัญญาแก่ผู้ใช้บริการมากเกินไป
5. ช่องว่างที่ 5 (Gap 5) เป็นความแตกต่างระหว่างบริการที่ลูกค้าคาดหวัง ไว้และบริการ ที่ได้รับจริง

สรุป ช่องว่างเรื่องคุณภาพบริการจะหมดไปเมื่อมีการลดช่องว่างทั้งสี่ประการ ซึ่งมี สาเหตุมาจากการบริหารภายในองค์กร การตัดสินใจของลูกค้าทั้งในเบ่วยและเบลนจะเป็น ตัวตัดสินคุณภาพการบริการว่าสูงหรือค่าในการวัดคุณภาพการบริการและการใช้แบบจำลองนี้จะ

เน้นหนักไปที่การบริการที่ลูกค้าคาดหวังและการบริการที่ลูกค้าคาดว่าจะได้รับ (Expected service-perceived service gap: P-E)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวัดคุณภาพการบริการ

ในการประเมินคุณภาพการบริการนั้น ผู้บริโภคแต่ละคนใช้เกณฑ์ในการตัดสินใจว่ากับการรับรู้ในคุณภาพของการบริการที่แตกต่างกันไป ซึ่งจากการศึกษาของ Parasuraman (1990 อ้างถึงใน พจนอธ โสตถิทต, 2551) ที่ได้ทำการเปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังที่ลูกค้าจะได้รับบริการกับการบริการที่ลูกค้าได้รับจริง พบว่าลูกค้ามีเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพบริการ โดยทั่วไปอยู่ด้วยกัน 10 ปัจจัย ดังนี้

1. ความน่าเชื่อถือของร้านและพนักงาน (Reliability) หมายถึง การที่คุณลักษณะหรือบริการที่บริษัทมอบให้มีความน่าเชื่อถือไว้วางใจได้มีความถูกต้องเหมาะสม ตัวอย่างเช่น บริษัทสามารถให้บริการตามเวลาที่กำหนดหรือตามที่รับปากไว้กับลูกค้า, การเรียกเก็บเงินมีความถูกต้องไม่ผิดพลาด ฯลฯ
2. ความพร้อมในการตอบสนองต่อลูกค้า (Responsiveness) บริษัทมีความเต็มใจและสามารถให้บริการแก่ลูกค้าได้ทันกับความต้องการของลูกค้า เช่น ให้บริการลูกค้าได้อย่างรวดเร็วทันใจ พนักงานมีความพร้อมที่จะให้บริการลูกค้าเมื่อลูกค้ามีต้องการ ฯลฯ
3. มีความสามารถในการบริการ ได้อย่างชำนาญ (Competence) กล่าวคือ มีความสามารถในการให้บริการ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม มีความเชี่ยวชาญ เช่น พนักงานขาย มีความสามารถในการให้รายละเอียดแก่ลูกค้าได้เป็นอย่างดี
4. การเข้าถึง (Access) การติดต่อ มีปฏิสัมพันธ์มีความคล่องตัว สามารถทำได้ง่าย เช่น โทรศัพท์สามารถโทรศัพต์ต่อได้ง่าย มีพนักงานบริการพร้อม, เวลาเปิดปิดบริการอำนวยความสะดวกแก่ลูกค้า, สถานที่ติดต่อของรับบริการสามารถเดินทางไป-มา ได้สะดวก ฯลฯ
5. ความมีมารยาท ความสุภาพ (Courtesy) คือ การให้บริการมีความสุภาพให้เกียรติลูกค้า คำนึงถึงความรู้สึกของลูกค้า เช่น พนักงานให้บริการอย่างมืออาชีพ มีความเป็นมิตรกับลูกค้า ในหน้าที่มีข้อมูลแจ่มใส ฯลฯ
6. การติดต่อสื่อสาร (Communication) บริษัทสามารถสื่อสารกับลูกค้าได้อย่างเข้าใจง่าย ยินดีรับฟังความคิดเห็นของลูกค้า สามารถให้คำตอบแก่ลูกค้า ในส่วนที่ลูกค้ายังไม่เข้าใจได้อย่างชัดเจน ตัวอย่างเช่น สามารถให้รายละเอียดในเรื่องการใช้บริการ ได้อย่างชัดเจน, สามารถอธิบายได้ว่าลูกค้าต้องจ่ายมากแค่ไหนสำหรับงานบริการนั้น ๆ ฯลฯ

7. ความเชื่อถือไว้ใจได้ (Credibility) ความมีเครดิตของบริษัท แสดงถึงว่าบริษัท มีความน่าเชื่อถือ คำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของลูกค้า โดยสิ่งที่มีผลต่อความน่าเชื่อถือไว้วางใจ ของบริษัท ได้แก่ ชื่อเสียงของบริษัท, บุคลิกภาพส่วนตัวของพนักงานที่ให้บริการแก่ลูกค้า และ ความซื่อสัตย์และความจริงใจของผู้ที่ให้บริการแก่ลูกค้า

8. ความปลอดภัย (Security) สามารถทำให้ลูกค้าเกิดความรู้สึกปลอดภัยจากอันตราย ความเสี่ยงต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ ความปลอดภัยทางร่างกาย เช่น ไปใช้บริการ ATM แล้วไม่ต้องกลัวว่าจะ ถูกปล้น ความมั่นคงทางการเงิน เช่น ซื้อกองทุนแล้วมั่นใจว่าเงินไม่สูญเสีย เก็บรักษาเป็นความลับ เช่น บริษัทสามารถทำให้ลูกค้าเชื่อมั่นว่าข้อมูลของลูกค้าจะเป็นความลับ

9. ความเข้าใจในตัวลูกค้า (Understanding the customer) บริษัทพยายามที่จะเข้าใจ ความต้องการของลูกค้า มีความเข้าใจในตัวลูกค้าเป็นอย่างดีว่าลูกค้าต้องการอะไร เช่น บริษัท มีการศึกษาความต้องการของลูกค้า, สามารถจำลูกค้าประจำได้, มีการจัดทำระบบสมาชิก เป็นต้น

10. ความเป็นรูปธรรมของการบริการ (Tangibles) ความสามารถในการรับรู้ได้ทาง กายภาพของการบริการ เช่น สิ่งอำนวยความสะดวก กระถางต้นไม้ หรือเครื่องใช้ในสถานบริการ ฯลฯ และเนื่องมาจากการบริการมักจะวัดความเป็นรูปธรรมได้ยากนั้น ทำให้นักการตลาดพยายามสร้างให้มีความเป็น รูปธรรมขึ้นมาผ่านปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้ (Kotler, 2003)

10.1 สถานที่ (Place) การสร้างสถานที่ให้บริการให้เป็นเอกลักษณ์ เช่น โถงฯ ห้องน้ำ โถงฯ ห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุ

10.2 คน (People) อาจมีการให้พนักงานใส่เครื่องแบบให้เป็นเอกลักษณ์ทำให้ทราบ ว่าเป็นการบริการของบริษัทนั้น ๆ

10.3 อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในสถานบริการ (Equipment)

10.4 วัสดุที่ติดต่อสื่อสาร (Communication material)

10.5 สัญลักษณ์ (Symbols) สื่อถึงสิ่งที่บริการนั้นต้องการเสนอ

10.6 ราคา (Price) เช่น อาจมีบริการให้ส่วนลด หรือคืนเงิน ถ้าไม่สามารถให้บริการ ได้ทัน

จากปัจจัยทั้ง 10 ดังกล่าวที่ ชี้ว่าเมื่อได้ทำการศึกษาต่อไปพบว่า มีบางปัจจัยที่มีความ สำคัญมากกว่าในบางด้าน จึงได้รวมจนเหลือปัจจัยในการวัดคุณภาพการบริการเพียง 5 ปัจจัย ดังที่ รู้จักในชื่อ SERVQUAL model (Parasuraman, 1990 ข้างต้นใน พัฒนาร โสดติทัต, 2551) ดังนี้

Original Ten Dimensions	Tangibles	Reliability	Responsiveness	Assurance	Empathy
Tangibles					
Reliability					
Responsiveness					
Competence					
Courtesy					
Credibility					
Security					
Access					
Communication					
Understanding the Customer					

ภาพที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบห้องทั้ง 5 ด้านของ SERVQUAL และองค์ประกอบห้องทั้ง 10 ด้านของคุณภาพการบริการ

1. ด้านลักษณะทางกายภาพ (Tangibles) หมายถึง การที่ผู้รับบริการสามารถคาดคะเน การบริการที่จะได้รับ ได้อย่างชัดเจน ลักษณะของสิ่งอำนวยความสะดวกต้องได้ เช่น อุปกรณ์, พนักงานผู้ให้บริการ อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ
2. ด้านความน่าเชื่อถือ (Reliability) หมายถึง การที่ผู้ให้บริการสามารถให้บริการได้ตามที่ได้ให้สัญญาไว้กับลูกค้า ได้อย่างถูกต้องเที่ยงตรง และสม่ำเสมอ
3. ด้านความรวดเร็วในการตอบสนอง (Responsiveness) หมายถึง การที่ผู้ให้บริการ มีความพร้อมในการที่จะให้บริการลูกค้า ได้อย่างทันท่วงทีตามความต้องการของลูกค้า
4. ด้านความเชื่อมั่นไว้วางใจ (Assurance) หมายถึง การที่ผู้ให้บริการมีความน่าเชื่อถือในการให้บริการ มีข้อเสียงเป็นที่ยอมรับของลูกค้า ทำให้ลูกค้ามั่นใจในบริการของบริษัท
5. ด้านการเข้าถึงจิตใจของลูกค้า (Empathy) เป็นการดูแลเอาใจใส่และความสนใจ ที่ผู้ให้บริการมีต่อผู้ใช้บริการ

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

Webster Dictionary (1988 ข้างถึงใน พวงมาลัย รักษายิ่ง, 2554, หน้า 8-9) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่กับความรู้ที่แท้จริง แต่ตั้งอยู่ที่ใจความคิดและการลงความเห็นของแต่ละบุคคลที่เห็นว่าจะเป็นความจริงตามที่คิดไว้

สุชา จันทร์เอม และสุรังค์ จันทร์เอม (2520, หน้า 103 ข้างถึงใน รัตนารณ์ เศรีบรรพัฒน์, 2549, หน้า 1) ความเห็นเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ เราไม่สามารถแยกความคิดเห็นออกจากทัศนคติออกกันได้ แต่ความคิดเห็นแตกต่างจากทัศนคติตรงที่ทัศนคตินั้นเป็นความพร้อมทางจิตใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อาจแสดงออกมาก็ได้ทั้งการพูดและการกระทำ ทัศนคติไม่เหมือนกับความคิดเห็นตรงที่ไม่ใช่สิ่งเร้าที่แสดงออกมาก็ได้อย่างเปิดเผย หรือตอบสนองอย่างตรง ๆ และลักษณะของความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเหมือนทัศนคติ

โดยчин ศันสนยุทธ และบุนพล พูลภัทรชีวน (2529, หน้า 36 ข้างถึงใน อดิพงษ์ ฐิตพิทยา, 2550, หน้า 5) กล่าวไว้ว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางถ้อยคำ (Verbal expression) เกี่ยวกับทัศนคติ ความเชื่อ หรือค่านิยม ความคิดเห็นไม่ใช่เป็นสิ่งเดียวกับทัศนคติ เพราะในตัวของมันเองไม่จำเป็นต้องประกอบด้วยองค์ประกอบทางอารมณ์หรือพฤติกรรม

สินีนุช ครุฑามีอง (2538, หน้า 144) กล่าวว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกด้านความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ประสบการณ์สภาวะแวดล้อมและพฤติกรรมระหว่างบุคคลกับเหตุการณ์หรือสิ่งที่ตนไม่เกี่ยวข้องนั้นก็เพื่อจะได้เป็นเครื่องช่วยพิจารณาประเมินค่าก่อนมีการตัดสินใจแสดงออกการแสดงความคิดเห็นอาจแสดงถึงการยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้

รุจิราพ ภาคยนตร์ (2540, หน้า 144) กล่าวว่า ความคิดเห็น หมายถึง การนำความนึกคิดของตนเองที่มีอยู่ในเรื่องต่าง ๆ การที่จะแสดงความคิดเห็นได้นั้นตนเองต้องมีความรู้ ความสามารถในสิ่งดังกล่าวการแสดงความคิดเห็นนั้นคล้ายคลึงกับทัศนคติโดยที่การแสดงความคิดเห็นนั้นเกี่ยวข้องกับการตั้งคำถามตลอดหั้งสถานการณ์ที่ให้ตนเองแสดงความคิดเห็นด้วย

วรรัตน์ เนิร์ไพรี (2542, หน้า 56) กล่าวว่า ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกด้านความคิดที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ตนมีความรู้หรือประสบการณ์ที่ได้พบบางครั้งมีส่วนเกี่ยวข้องกับอารมณ์เข้ามาประกอบเพื่อประเมินผลในการเลือกตัดสินใจ

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงความรู้สึกของแต่ละตัวบุคคลที่มีอยู่ในเรื่องต่าง ๆ หรือประสบการณ์ที่ได้รับตลอดจนสภาพแวดล้อมของบุคคลที่ได้พบบางครั้งมีส่วนเกี่ยวข้องกับอารมณ์เข้ามาประกอบเพื่อประเมินผลในการเลือกตัดสินใจ โดยที่

การแสดงความคิดเห็นนั้นมีส่วนสัมพันธ์ใกล้ชิดกับทัศนคติอาจแสดงถึงการยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นเพียงการแสดงออกที่เกิดจากความรู้สึกภายในต่าง ๆ ซึ่งความรู้สึกภายในนั้นอาจเป็นเพียงเจตคติหรือความเชื่อหรือความนิยมหรือถ้าจะว่าในลักษณะของพฤติกรรมในเบื้องต้นวิตกกังวลก็ถ้วนได้ แต่เมื่อเจตคติความเชื่อความนิยมเป็นพฤติกรรมภายในที่ไม่มีผู้ใดสังเกตหรือทราบได้ นอกจากตัวของเข้าผู้นั้นแต่ความคิดเห็นพฤติกรรมภายนอกที่ผู้อื่นสามารถสังเกตหรือทราบได้อย่างชัดเจนดังนั้นคนที่มีเจตคติหรือความเชื่อหรือคำนิยมอย่างหนึ่งแต่ถ้าเขาไม่แสดงความคิดเห็นออกมา ก็จะไม่มีผู้ใดทราบได้เลยว่าเขามีเจตคติหรือความเชื่อหรือคำนิยมเช่นใด

Hurlock (1995) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการคิดเห็นไว้ว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้านความรู้สึกสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นความรู้สึกเชื่อถือที่ไม่ได้อบูบนความแน่นอนหรือความจริงแต่ขึ้นอยู่กับจิตใจบุคคลจะแสดงออกโดยมีข้ออ้างหรือการแสดงเหตุผลสนับสนุนหรือป้องกันความคิดเห็นนั้นความคิดเห็นบางอย่างเป็นผลของการแปรความหมายของข้อเท็จจริงขึ้นอยู่กับคุณสมบัติเฉพาะตัวของแต่ละคน เช่น พื้นความรู้ประสบการณ์ในการทำงานสภาพแวดล้อมและมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญการแสดงความคิดเห็นอาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

Tomas (1976 อ้างถึงใน อุดิพงษ์ สูติพิทยา, 2550, หน้า 6) กล่าวว่า ความคิดเห็นโดยทั่วไปต้องมีสิ่งประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่จะถูกวัด สิ่งเร้าและมีการตอบสนอง ซึ่งจะออกแบบเป็นระดับสูง ต่ำ มากน้อย วิธีวัดความคิดเห็นโดยมากจะใช้การตอบแบบคำถาม ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนตัว

จำเรียง ภาวนิตร (2539 อ้างถึงใน พระปิยวัฒน์ ปิยสีโล, 2554) ได้กล่าวความคิดเห็นในวงกว้างซึ่งเป็นแนวความคิดเห็นสาธารณะหรือมติมหาชน (Public Opinion) ว่าเป็นทรรศนะความรู้สึกและความคิดเห็นของประชาชนกลุ่มต่าง ๆ เนพาะกลุ่มเกี่ยวกับประเด็นความสนใจหรือปัญหาประเด็นใดประเด็นหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่งซึ่งสาธารณะติประเด็นใด ๆ ก็ตามไม่ได้หมายความว่าจะต้องเป็นมติหรือความคิดเห็นของประชาชนทั้งหมดในประเทศแต่เป็นความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่ซึ่งเป็นผลมาจากการสิ่งที่บังคับลงไม่ได้จำเป็นต้องมีการถกเถียงหาเหตุผลมาอภิปรายให้เห็นข้อดีข้อเสียจนในที่สุดเกิดการตัดสินใจร่วมกันเป็นมติอุบัติที่มีต่อสาธารณะต้นที่นั้นขึ้นอยู่กับกลุ่มคนในลักษณะหลายประการเช่น

1. ภูมิหลังทางสังคม (Social background) คือ กลุ่มคนที่มีภูมิหลังที่แตกต่างกันโดยทั่วไป ข้อมูลความคิดเห็นแตกต่างกันไปด้วย เช่น ความคิดเห็นระหว่างผู้สูงอายุกับผู้เยาว์ ชาวชนบทกับชาวเมือง ระหว่างผู้มีรายได้น้อยกับผู้มีรายได้สูง

2. กลุ่มอ้างอิง (Reference groups) โดยปกติจะคนหาสมาคมกันหรือกระทำการสิ่งใดให้แก่ผู้ใดนั้นความคิดเห็นที่มักจะคำนึงคือมีอะไรร่วมกันหรืออ้างอิงกันได้ เช่น มืออาชีพแบบเดียวกัน เป็นสมาชิกสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนเดียวกันแต่ละคนย่อมกำหนดหรือระบุกลุ่มที่ตนเองเป็นสมาชิก หรือเป็นกลุ่มที่ตนเองมีความรู้สึกว่าตนเองอยู่ในกลุ่มและร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งกลุ่มดังกล่าว มีอิทธิพลต่อสาธารณะมติ

3. กลุ่มกระตือรือร้นและกลุ่มนิยมชา (Active and passive groups) โดยผู้ที่สนใจและ มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นใดประเด็นหนึ่งย่อมมีความกระตือรือร้นเป็นพิเศษและก่อให้เกิดเป็น กลุ่มผลประโยชน์ได้ในที่สุดและสามารถมีอิทธิพลต่อสาธารณะมติโดยเฉพาะการจูงใจให้คนเห็น ด้วยหรือไม่เห็นด้วยในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งตรงกับข้ามกับกลุ่มนิยมชาที่ไม่มีบทบาทอะไรนั้นต่อ สาธารณะมติ

กิตติ สุทธิสมพันธ์ (2542, หน้า 12-13 ถ้างถึงใน สุภาพร เย็นทรัพย์, 2554, หน้า 13) ได้สรุปปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล ซึ่งทำให้บุคคลแต่ละคนแสดง ความคิดเห็นที่อาจเหมือนกัน หรือแตกต่างกันออกໄປ คือ

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1.1 ปัจจัยทางพันธุกรรม และร่างกาย คือ เพศ อวัยวะ ความครอบคลุมสมบูรณ์ของ อวัยวะต่าง ๆ คุณภาพสมอง

1.2 ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออกซึ่งความคิดเห็น และศึกษา ทำให้บุคคลที่มีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ มากขึ้น และคนที่มีความรู้มากจะมีความคิดเห็นในเรื่อง ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล

1.3 ความเชื่อ ค่านิยม และเจตคติ ของบุคคลต่อเรื่องต่าง ๆ ซึ่งอาจจะได้จากการเรียนรู้ กลุ่มบุคคลในสังคม หรือจากการอบรมสั่งสอนของครอบครัว

1.4 ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในหน้าที่ และความรับผิดชอบต่องาน ซึ่งจะส่งผลต่อความคิดเห็น

2. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่

2.1 สื่อมวลชน ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีอิทธิพล อย่างมากต่อความคิดเห็นของบุคคล เป็นการได้รับรู้ข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล

2.2 กลุ่มและสังคม ที่เกี่ยวข้องมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคล เพราะเมื่อบุคคล อยู่ในกลุ่มใดหรือสังคมใด ก็จะต้องยอมรับ และปฏิบัติตามเกณฑ์ของกลุ่ม หรือสังคมนั้น ซึ่งทำให้ บุคคลนั้นมีความคิดเห็นไปตามกลุ่มหรือสังคมที่อยู่

2.3 ข้อเท็จจริงในเรื่องต่าง ๆ ที่บุคคลแต่ละคนรับฟังนี้ เพราะข้อเท็จจริงที่บุคคลได้รับ แตกต่างกัน ก็จะมีผลต่อการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

สรุปได้ว่าความคิดเห็นนั้นถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์แสดงออกมาโดยการพูดหรือ การเขียนเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยพื้นฐานมาจากความรู้ภูมิหลัง และสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมรอบข้างเป็นตัวแปรในการแสดงออกความคิดเห็นเป็นการ แสดงออกที่มีระยะคงอยู่ที่สั้น เพราะเป็นการแสดงออกที่ออกมากจากอารมณ์โดยไม่อิงอาศัยหลักฐาน ขึ้นยังไง ๆ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ง่ายและถลายไปได้ง่ายและความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้าน ความรู้สึกสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นความรู้สึกเชื่อถือที่ไม่ได้อยู่บนความแน่นอนหรือความจริงแต่ขึ้นอยู่กับ จิตใจบุคคลจะแสดงออกโดยมีข้ออ้างหรือการแสดงเหตุผลสนับสนุน

การวัดความคิดเห็น

เนื่องจากความคิดเห็นจะส่งผลถึงทัศนคติและแสดงออกถึงพฤติกรรมของเจ้าของ ความคิดการวัดระดับความคิดเห็นจะช่วยให้สามารถกำหนดแนวทางนโยบายให้เหมาะสมและ 适合คดีองกับความคิดเห็นส่วนตัว โดยมีนักวิชาการได้อธิบายเกี่ยวกับการวัดความคิดเห็นไว้ดังนี้

วัฒนา รัฐนัตรานนท์ (2545, หน้า 102-117) อธิบายว่าการวัดความคิดเห็นที่นิยมที่ใช้ อย่างแพร่หลายมี 2 วิธี คือ

1. วิธีแบบสเกลวัดความต่างทางศัพท์ (S-D scale = Semantic differential scale) เป็นวิธี วัดทัศนคติ หรือความคิดเห็น โดยอาศัยคุณสมบัติที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น ดี-เลว ขยัน-ชี้เกียจ เป็นต้น

2. วิชลิเคริทสเกล (Likert's scale) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติ หรือความคิดเห็นที่นิยม กันมากที่สุด เพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประยุกต์เวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทาง ชอบหรือไม่ชอบ โดยยึดอันดับความชอบหรือไม่ชอบซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้คะแนน 5 4 3 2 1 ตามลำดับ

กิตติ สุทธิสมพันธ์ (2542, หน้า 12-13 อ้างถึงในสุภาพร เย็นทรัพย์, 2554, หน้า 13) อธิบายเกี่ยวกับการวัดความคิดเห็น ไว้ดังนี้

1. วิธีกัทเมนสเกล (Guttman scale) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติ หรือทัศนคติ หรือ ความคิดเห็นในแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับของทัศนคติสูง-ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกัน ได้อย่างต่ำสุด ถึงสูงสุด และแสดงถึงการสะสมของข้อความคิดเห็น

2. วิธีเทอร์สโตร์สเกล (Thurstone scale) เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาตร แล้วเปรียบเทียบของความคิด หรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน และเปลี่ยนแปลงเป็น Scale ที่มีช่วงห่าง เท่ากัน

สรุปได้ว่าการวัดความคิดเห็นมีหลายวิธี ได้แก่ วิธีแบบสเกลวัดความต่างทางศัพท์ วิชลีเคริทสเกล วิธีกัทแม่นสเกล วิธีเทอร์สโตนสเกล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและ ความสอดคล้องทางการวิจัยของการศึกษาว่าจะใช้รูปแบบวิธีการใด โดยในการศึกษารั้งนี้ ผู้ศึกษา เลือกใช้วิธีของลิคิร์ทสเกล (Likert's scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ประวัติความเป็นมา สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรบริหารส่วนตำบล คลองเปรง

ประวัติความเป็นมา

ตำบลคลองเปรง เป็นตำบลพระราชนคร卜ัญญิตลักษณะการปกครองท้องที่มาตั้งแต่สมัย ราชกาลที่ 6 ซึ่งก่อนที่จะยกฐานะเป็นตำบลในสมัยรัชกาลที่ 5 ทรงมีพระราชดำริให้บุคคลองต่าง ๆ ขึ้นเพื่อใช้ในการส่งน้ำเพื่อการเกษตร และยังใช้เป็นเส้นทางคมนาคม การบุคคลองในสมัยนั้นได้ จ้างชาวจีนที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทยและก็ตั้งชื่อของตามผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ควบคุมในการบุคคลอง คดองพระองค์เจ้าไชยานุชิต คดองหลวงแพ่ง เป็นต้น สำหรับคดองเปรงเป็นการบุคคลองไม่มีบ้านผู้คนอยู่อาศัย มีแต่ต้นไม้ต้นหญ้าขึ้นอยู่ โดยเฉพาะต้นปรง ซึ่งมีขึ้นปกคลุมอยู่ทั่วไป เมื่อขุดเสร็จเรียบร้อยจึงเรียกว่า คดองปรง ต่อมาก็ได้เพิ่มเป็นคดองเปรงและเมื่อมีการจัดตั้งตำบลขึ้น ในสมัยรัชกาลที่ 6 จึงตั้งชื่อว่าตำบล “คดองเปรง” ตามชื่อคดองในสมัยตำบลคดองเปรงได้มีอาณาเขตกว้างใหญ่มากครอบคลุมไปถึงตำบลคดองอุดมชลจร ซึ่งต่อมาก็ได้แยกการปกครองไปใน ภายหลัง

การบริหารงานระดับตำบลได้มีขึ้นตามพระราชบัญญิตลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 โดยกำหนดให้หัวหน้าบ้านรวมกันเป็นหมู่บ้านมีผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้คุ้มครองและ หมู่บ้านหัวหน้าบ้านรวมกันเป็นตำบลมีกำนันเป็นผู้คุ้มครอง นอกจากนั้นยังกำหนดให้มีคณะกรรมการ ตำบลขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่กำนันเกี่ยวกับการดำเนินการตาม อำนาจหน้าที่ของกำนัน ต่อมาก็ได้มีการปรับปรุงประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 โดยคณะกรรมการสภาพตำบลประกอบด้วยกำนันห้องที่เป็นประธาน ผู้ใหญ่บ้าน ทุกหมู่บ้าน ในตำบลและแพทย์ประจำตำบลเป็นกรรมการ โดยตำแหน่งและมีกรรมการสภาพตำบล ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรายภูร ในหมู่บ้านเป็นผู้เลือกหมู่บ้านละ 1 คน และมีที่ปรึกษาซึ่งนายอำเภอคัดเลือก จากปลัดอำเภอหรือพัฒนากรอำเภอ จำนวน 1 คน มีเลขานุการสภาพตำบล 1 คน ซึ่งนายอำเภอ คัดเลือกจากครุประชานาถในตำบล โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้งที่ปรึกษาและเลขานุการ สภาพตำบล

แต่สภารำบลที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศองค์ประวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ยังไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ไม่มีอำนาจหน้าที่ชัดเจน ไม่มีบุคลากรผู้ปฏิบัติงานของตนเอง และมีรายได้น้อย ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานได้อよ่างมีประสิทธิภาพ และไม่สามารถบริหารงาน เพื่อสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างเต็มที่ ซึ่งทำให้เกิดการเรียกร้องให้มีการปรับปรุง ประสิทธิภาพการบริหารงานของสภารำบลให้มีอำนาจหน้าที่มากขึ้น และสามารถสนับสนุนต่อ การปักครองตนของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น ทำให้มีการผลักดันให้มีการตราพระราชบัญญัติ สภารำบลและองค์การบริหารส่วนรำบล พ.ศ. 2537 ขึ้นในเวลาต่อมาและได้มีการยกฐานะ สภารำบลเป็นองค์การบริหารส่วนรำบลขึ้นครั้งแรกในปี 2538 จำนวน 617 แห่ง

องค์การบริหารส่วนรำบลคลองเปรง ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนรำบล และมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติสภารำบลและ องค์การบริหารส่วนรำบล พ.ศ. 2539 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2539 โดยมีนายดำรงค์ รัตนະมงคลกุล กำนันรำบลคลองเปรง เป็นประธานกรรมการบริหารองค์การ บริหารส่วนรำบลคลองเปรง (โดยตำแหน่ง) คนแรก เมื่อครบวาระ 4 ปี ได้มีการจัดการเลือกตั้ง ทั่วไปขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2543 โดยมีนายอำนาจ น้อยใจบุญ ดำรงตำแหน่ง ประธาน กรรมการบริหารส่วนรำบลคลองเปรง เมื่อครบวาระ 4 ปี ได้มีการจัดการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 2 ขึ้น เมื่อปี พ.ศ. 2547 โดยมีนายมนัส ชูนหะศรี ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนรำบลคลองเปรง จนถึงปัจจุบันและในปี พ.ศ. 2539 ได้มีนายสกนธิ ใจบุญ กับ ดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วน รำบลคลองเปรงจนถึงปัจจุบัน

สภาพทั่วไป

1. ลักษณะที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนรำบลคลองเปรงเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งอยู่บริเวณหมู่ที่ 1 บ้านตลาดเปรง ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ระยะทางห่างจากอำเภอเมือง จังหวัด ฉะเชิงเทรา ประมาณ 25 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากสถานบินสุวรรณภูมิ ประมาณ 25 กิโลเมตร

องค์การบริหารส่วนรำบลคลองเปรง ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนรำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติสภารำบลและ องค์การบริหารส่วนรำบล พ.ศ. 2539 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2539 โดยมีนายดำรงค์ รัตนະมงคลกุล กำนันรำบลคลองเปรง เป็นประธานกรรมการบริหาร (โดยตำแหน่ง) คนแรก นายบุญชู ด้วงพิบูลย์ คนที่ 2 นายอำนาจ น้อยใจบุญ คนที่ 3 และได้เปลี่ยนเป็นนายกองค์การ บริหารส่วนรำบล มีนายอำนาจ น้อยใจบุญ เป็นนายกองค์การบริหารส่วนรำบลคนแรก นายมนัส

ชุมชนที่ 2 และนายพูลสวัสดิ์ รัตนະมงคลกุล ชนที่ 3 นายมนัส ชุมชนที่ เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ชนปัจจุบัน

2. จำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 9,383 คน เป็นชาย 4,570 คน หญิง 4,813 คน จำนวนครัวเรือน 2,072 ครัวเรือน (รายละเอียดดังในตาราง)

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรตำบลคลองเปรง

หมู่บ้าน	จำนวน หลังคาเรือน	จำนวนประชากร		รวม
		ชาย	หญิง	
หมู่ที่ 1 บ้านตลาดเปรง	174	318	363	681
หมู่ที่ 2 บ้านคลองใหญ่	207	510	579	1,089
หมู่ที่ 3 บ้านสูเหร่าโรงห้า	116	259	272	531
หมู่ที่ 4 บ้านจรเข้น้อย	158	365	345	710
หมู่ที่ 5 บ้านเกาะตอน	172	408	445	853
หมู่ที่ 6 บ้านลาดน้ำขาว	251	580	604	1,184
หมู่ที่ 7 บ้านคลองเปรง	299	531	520	1,051
หมู่ที่ 8 บ้านสมอเช	205	526	558	1,084
หมู่ที่ 9 บ้านปากบึงสมอเช	238	576	596	1,172
หมู่ที่ 10 บ้านหนองแดง	92	149	151	300
หมู่ที่ 11 บ้านหนองแดง	80	146	160	306
หมู่ที่ 12 บ้านใหม่ตลาดเปรง	80	202	220	422
รวม	2,072	4,570	4,813	9,383

ที่มา ข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียน องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง, 2555

3. อาณาเขตที่ติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ ตำบลหนองแดง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
ทิศใต้	ติดต่อกับ ตำบลเปรง อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ ตำบลบางเตย อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ ตำบลคลองอุดมชลาร อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

4. ภูมิประเทศ

สภาพโดยทั่วไปของตำบลคลองเปรง พื้นที่เป็นที่ราบลุ่มน้ำในลำคลองไหหล่อดีปี จึงเป็นพื้นที่เหมาะสมกับการทำเกษตรและเลี้ยงสัตว์น้ำและอุปโภคบริโภค

พื้นที่เนื้อที่ประมาณ 37.221 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 23,366 ไร่

ลักษณะโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลเปรง

1. การคมนาคม มี 3 ทาง คือ

1.1 ทางเรือ

1.2 ทางรถไฟ

1.3 ทางถนน

ถนนที่ใช้ในการคมนาคมและสัญจรระหว่างหมู่บ้านต่าง ๆ ในตำบลคลองเปรงส่วนใหญ่มีสภาพเป็นถนนลูกรังมีระดับพื้นถนนต่ำ เมื่อถึงฤดูฝนทำให้น้ำท่วมขังในท้องถนนพื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง

2. การโทรศัพท์

2.1 ที่ทำการไปรษณีย์โทรศัพท์ จำนวน 1 แห่ง

2.2 หอกระจายเสียง/เสียงตามสายมีครบทุกหมู่ จำนวน 12 หมู่บ้าน

2.3 อินเตอร์เน็ตตำบล หมู่ที่ 1 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

2.4 โทรศัพท์บ้าน จำนวน 0 หมู่บ้าน

2.5 โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน 0 หมู่บ้าน

3. การไฟฟ้า

มีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน จำนวน 12 หมู่บ้าน

4. การประปา จำนวน 10 แห่ง

ประปามหาชนที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12

5. ลำคลองในตำบลคลองเปรง จำนวน 10 คลอง

คลองเปรง	หมู่ที่ 1, 6, 7, 8, 9, 10, 11	กว้าง 20 เมตร ยาว 9,500 เมตร
คลองประเวศน์บุรีรัมย์	หมู่ที่ 1, 2, 3, 12	กว้าง 20 เมตร ยาว 5,500 เมตร
คลองลำร่างกัญชา	หมู่ที่ 2, 5	กว้าง 6 เมตร ยาว 3,800 เมตร
คลองเสรีประชา	หมู่ที่ 1, 2, 5, 6	กว้าง 6 เมตร ยาว 5,000 เมตร
คลองจรเข่น้อย	หมู่ที่ 3, 4	กว้าง 20 เมตร ยาว 4,500 เมตร
คลองลำปีกนก	หมู่ที่ 4, 7	กว้าง 15 เมตร ยาว 1,500 เมตร
คลองลาดน้ำขาว	หมู่ที่ 6, 7	กว้าง 6 เมตร ยาว 3,000 เมตร

คลองปากน้ำสมอเช	หมู่ที่ 9	กว้าง 8 เมตร ยาว 2,500 เมตร
คลองดอน	หมู่ที่ 3, 5, 6, 7	กว้าง 6 เมตร ยาว 1,300 เมตร
คลองสมอเช	หมู่ที่ 7, 8	กว้าง 12 เมตร ยาว 2,000 เมตร

สภาพปัจจุบันของวัชพืช (ผักตบชวา) ในตำบลคลองเปรง

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง มีสภาพปัจจุบันทางภูมิศาสตร์ เป็นที่ราบลุ่ม คล้ายแอ่งกระทะประกอบกับเป็นพื้นที่ทางผ่านของสายน้ำ สายคลองประเวศน์บูรนย์ และ สายคลองเปรง ทำให้พื้นที่สำคัญของ ระยะทางประมาณ 38.60 กิโลเมตร มีผักตบชวาขึ้นตลอดปี อันมาจากการปลูก 3 ประการ ดังนี้

1. ประชาชนไม่ค่อยนิยมการคมนาคมสัญจรทางเรือ ทำให้ผักตบช瓦มีความเจริญเติบโต อย่างรวดเร็ว

2. ตามที่พื้นที่คลองเปรงเป็นพื้นที่ของทางผ่านสายน้ำต่าง ๆ ทำให้มีวัชพืชและ ผักตบชวาใหม่มากับสายน้ำและพักอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลคลองเปรง ซึ่งยากต่อการกำจัดวัชพืช

3. การกำจัดวัชพืช (ผักตบชวา) ด้วยการใช้เรือกำจัดวัชพืช ทำให้วัชพืชแตกเป็นเศษเล็ก เศยน้อย ซึ่งปล่อยระยะเวลาประมาณ 1 สัปดาห์ เศษผักตบชวาเหล่านี้ ก็จะเจริญเติบโตเป็นต้นใหญ่ ที่สมบูรณ์และแข็งแรงพร้อมที่จะสร้างปัจจุบันให้กับตำบลคลองเปรง

4. การกำจัดวัชพืช (ผักตบชวา) ด้วยการใช้สารเคมี ทำให้เกิดปัจจุบันน้ำเน่าเสีย ซึ่งประชาชนที่ประกอบอาชีพประมงประสบความเดือดร้อน และวัชพืช (ผักตบชวา) ที่ถูกสารเคมี ก็จะค่อย ๆ พื้นตัวและค่อย ๆ แตกกอเป็นหน่อ พร้อมที่จะเจริญเติบโตและสร้างปัจจุบันให้กับตำบล คลองเปรง

ด้านเศรษฐกิจ

1. อาชีพ ทำนา เกษตรกรรม เลี้ยงสัตว์ โดยมีจำนวนครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ จำนวน ครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 51.00 ของพื้นที่ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนครัวเรือนที่เลี้ยงสัตว์ในพื้นที่

หมู่บ้าน	จำนวน		จำนวนครัวเรือนที่ประกอบ อาชีพเลี้ยงสัตว์	
	ประชากร	หลังคาเรือน	จำนวนครัวเรือน ที่เลี้ยงสัตว์	ร้อยละ
หมู่ที่ 1 บ้านตลาดเบรง	678	191	23	12.00
หมู่ที่ 2 บ้านคลองประเวศน์หมู่ 2	1,164	247	197	80.00
หมู่ที่ 3 บ้านคลองประเวศน์หมู่ 3	570	135	20	15.00
หมู่ที่ 4 บ้านคลองจะเข็น้อย	748	183	11	6.00
หมู่ที่ 5 บ้านเกาดอน	903	192	175	91.00
หมู่ที่ 6 บ้านลาดน้ำขาว	1,302	298	232	78.00
หมู่ที่ 7 บ้านคลองเบรง	1,074	336	42	13.00
หมู่ที่ 8 บ้านสมอเช	1,218	244	211	86.00
หมู่ที่ 9 บ้านปากบึงสมอเช	1,236	272	212	78.00
หมู่ที่ 10 บ้านสมอเชหมู่ 10	301	102	83	81.00
หมู่ที่ 11 บ้านคลองขวางเบรง	317	93	5	5.00
หมู่ที่ 12 บ้านใหม่ตลาดเบรง	432	84	12	14.00
รวม	9,943	2,377	1,223	51.00

2. หน่วยเขตธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเบรง มีดังนี้

ธนาคาร 0 แห่ง

โรงเรียน 0 แห่ง

ปั้มน้ำมันและก๊าซ 0 แห่ง

โรงพยาบาล 0 แห่ง

โรงงานอุตสาหกรรม 9 แห่ง

ด้านสังคม

1. การศึกษา

1.1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนอนุบาล 5 แห่ง ได้แก่ 1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตลาดเบรง หมู่ 1 ตำบลคลองเบรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสุเรว่าคลองใหญ่ หมู่ 2

ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 3) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านจะเรียนน้อย หมู่ 4 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 4) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสุหาราคาด้น้ำขาว หมู่ 6 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา และ 5) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสมอเซ หมู่ 8 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

1.2 โรงเรียนประถมศึกษา 6 แห่ง ได้แก่ 1) โรงเรียนตลาดเปรง (น้อมใจบุญอุทิศ) หมู่ที่ 1 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 2) โรงเรียนสุหาราคลองใหญ่ หมู่ที่ 2 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 3) โรงเรียนวัดจาระเรียนน้อย หมู่ที่ 4 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 4) โรงเรียนบ้านเกาะตอน หมู่ที่ 5 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 5) โรงเรียนสุหาราคาด้น้ำขาว หมู่ที่ 6 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา และ 6) โรงเรียนสุหาราสมอเซ หมู่ที่ 8 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

1.3 โรงเรียนมัธยมศึกษา 4 แห่ง ได้แก่ 1) โรงเรียนสุหาราคลองใหญ่ (อนุกูลศึกษา) 2) โรงเรียนวัดจาระเรียนน้อย 3) โรงเรียนสุหาราสมอเซ และ 4) โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาเปรง วิสาหกิจศิลป์

นอกจากนี้ยังมีสถานที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน/ห้องสมุดประชาชนอีก 3 แห่ง

2. สถาบันและองค์กรทางศาสนา

2.1 วัด จำนวน 2 แห่ง คือ 1) วัดจาระเรียนน้อย หมู่ที่ 4 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 2) วัดเปรงไพบูลย์ธัญญาหาร หมู่ที่ 7 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

2.2 มัสยิด/ สุหร่า จำนวน 7 แห่ง คือ 1) มัสยิดซอตีฮุลลิสลา� หมู่ที่ 2 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 2) มัสยิดอัลอิกรอม หมู่ที่ 3 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 3) มัสยิดลีวาร์อีลัมดี (บ้านเกาะตอน) หมู่ที่ 5 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 4) มัสยิดมัจมาอุลลิบากะห์ หมู่ที่ 6 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 5) มัสยิดมุรอกกีบุลลิสลา� (acula น้ำขาว) หมู่ที่ 6 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 6) มัสยิดอัล瓦รุลลิสลา� (สมอเซ) หมู่ที่ 8 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา และ 7) มัสยิดยะห์มาตุลลิสลา� หมู่ที่ 9 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

3. การสาธารณสุข ได้แก่ 1) สถานีอนามัยสมอเซ หมู่ที่ 8 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา 2) สถานีอนามัยตลาดเปรง หมู่ที่ 12 ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา อัตราการมีและการใช้ส้วมราคาน้ำ ร้อยละ 97.76

4. การรักษาความสงบเรียบร้อย

สถานีตำรวจนครบาล 0 แห่ง

สถานีดับเพลิง 0 แห่ง

ที่พักสายตรวจตำบล 1 แห่ง

แผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง

1. วิสัยทัศน์และพันธกิจ วิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง คือ “ตำบลน่าอยู่ เชิดชูการศึกษา พัฒนาคุณธรรม เศรษฐกิจ คุณภาพชีวิตมั่นคง”
2. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง (องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง, 2558) มีดังนี้

2.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนา

2.1.1 ก่อสร้าง บำรุงรักษา ถนน สะพาน และระบบสาธารณูปโภค

2.1.2 ก่อสร้าง ดูแล บำรุงรักษาแหล่งน้ำ

2.1.3 การจัดระบบผังเมืองให้สอดคล้อง รองรับกับการขยายตัวของเมืองหลวง และสนับสนุนสุวรรณภูมิ

2.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/ สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา

2.2.1 การจัดระเบียบชุมชนและสังคม

2.2.2 การรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน

2.2.3 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

2.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

2.3.1 ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกรักษาความสะอาดหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3.2 ส่งเสริมการนำบัดและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3.3 ส่งเสริมการป้องกันและดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3.4 ส่งเสริมการศึกษาวิจัยปฏิบัติการทรัพยากรัฐธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.3.5 การจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

2.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต การศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

2.4.1 การส่งเสริมการดำเนินงานโดยยึดหลักเศรษฐกิจแบบพอเพียงเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนเชิงบูรณาการ

2.4.2 งานสวัสดิการสังคม

2.4.3 การส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ

2.4.4 การส่งเสริมการศึกษา

2.4.5 การส่งเสริมและบำรุงรักษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.4.6 การสาธารณสุข

2.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการลงทุน พัฒนาระบบ การท่องเที่ยว และการขนส่ง

แนวทางการพัฒนา

2.5.1 การส่งเสริมการวางแผน

2.5.2 การส่งเสริมการลงทุน พัฒนาระบบ และการขนส่ง

2.5.3 การส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

2.5.4 การส่งเสริมและพัฒนาด้านการเกษตร

2.5.5 การส่งเสริมและพัฒนาด้านอุตสาหกรรม

2.6 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี

แนวทางการพัฒนา

2.6.1 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

2.6.2 การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชน

2.6.3 การปรับปรุงระบบทางเบื้องหน้าและเอกสาร

2.6.4 การปรับปรุงและพัฒนารายได้

2.6.5 การพัฒนาศักยภาพของบุคลากร

2.6.6 การพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน

2.6.7 การก่อสร้าง/ การปรับปรุงสถานที่ปฏิบัติงาน และการบำรุงรักษา/ จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้

2.6.8 การพัฒนาระสิติทวิภาคการบริหารจัดการองค์กร

จากข้อมูลที่รวบรวมมาดังกล่าวในข้างต้นนี้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดปานกลาง ไม่เล็กไม่ใหญ่ มีประชาชนในพื้นที่กว่า 9,300 คน มีสาธารณูปโภคพื้นฐานครบครัน มีทั้งโรงเรียน โรงพยาบาล ถือได้ว่ามีความเจริญอยู่พอสมควร ดังนั้นการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง จึงถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญตามแผนยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดเอาไว้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รัตนภรณ์ เสถียรนวนพัฒนา (2549) ได้ศึกษาความพึงพอใจของข้าราชการต่อการให้บริการของส่วนการคลังและพัสดุ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยทำการศึกษาด้วยวิธีการใช้แบบสอบถามจากข้าราชการ ผู้มาใช้บริการกับส่วนการคลังและพัสดุ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จำนวน 192 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 41-50 ปี จบการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี และมีอายุการทำงานในสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป
2. ความคิดเห็นของผู้มารับบริการต่อปัจจัยสภาพแวดล้อมของส่วนการคลังและพัสดุ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่าด้านสถานที่ให้บริการอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และการประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง
3. ความพึงพอใจของข้าราชการต่อการให้บริการของส่วนการคลังและพัสดุ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในรายด้านพบว่า ด้านการให้บริการอย่างรวดเร็วและถูกต้องอยู่ในระดับมาก ด้านการให้บริการอย่างเท่าเทียมกันและด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับปานกลาง
4. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของข้าราชการต่อการให้บริการของส่วนการคลังและพัสดุ ได้แก่ ความคิดเห็นต่อสถานที่ให้บริการ ความคิดเห็นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ และความคิดเห็นต่อการประชาสัมพันธ์ ส่วนเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ในการทำงาน สถานภาพสมรส และสถานภาพการเป็นข้าราชการ ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการให้บริการ สิติธิภูมิ เคียนชัยวัฒนา (2549) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ สำรวจ สำนักนิติวิทยาศาสตร์ โดยทำการศึกษาด้วยวิธีการใช้แบบสอบถามจากข้าราชการสำรวจ

กองวิทยาการ 4 สำนักนิติวิทยาศาสตร์ จำนวน 220 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. ข้าราชการตัวตรวจวิทยาการ กองวิทยาการ 4 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เกือบทั้งหมดข้าราชการชั้นประทวน หนึ่งในสามทำงานสายอำนวยการ เกือบครึ่งหนึ่งมีอายุราชการมากกว่า 20 ปี

2. ระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตัวตรวจวิทยาการ กองวิทยาการ 4 โดยภาพรวม มีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ 85.20 และไม่พึงพอใจในการปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ 14.10 เมื่อพิจารณา rate ประจำปี จัดที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ พบว่า ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานอยู่ในระดับมาก ในประเด็นอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเรียงลำดับค่าเฉลี่ยประเด็นจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ลักษณะงานนโยบายและการบริหาร การทำงาน ความก้าวหน้า และสวัสดิการ

3. การศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตัวตรวจวิทยาการ กองวิทยาการ 4 คือ ระดับการศึกษา ความก้าวหน้า ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา และความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน

4. การศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตัวตรวจวิทยาการ กองวิทยาการ 4 คือ ระดับชั้นยศ สายการทำงาน อายุราชการ ลักษณะงานนโยบายและการบริหาร สภาพการทำงานและสวัสดิการ

ทรงกลด ไกรกงวาร (2550) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลแสนสุข อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า

1. ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายค้าน พบว่า มีความพึงพอใจค้านกระบวนการและขั้นตอนการให้บริการสูงสุด รองลงมาได้แก่ค้านการบริการของเจ้าหน้าที่ ค้านสถานที่ให้บริการ ค้านการประชาสัมพันธ์ และพึงพอใจน้อยที่สุด ได้แก่ค้านระบบการให้บริการสาธารณสุข

2. ปัจจัยที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการขององค์การบริการส่วนตำบลได้แก่ เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา รายได้ และความรู้ความเข้าใจต่อองค์การบริหารส่วนตำบล ปัจจัยที่ไม่มีผลต่อระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่ อายุ และการดำรงตำแหน่งทางสังคม

3. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า ส่วนใหญ่เป็นปัญหาด้านระบบการให้บริการสาธารณสุข โดยเสนอว่าควรเพิ่มตู้โทรศัพท์สาธารณะและปรับปรุงท่อระบายน้ำเนื่องจากปัญหาน้ำท่วมถนน รองลงมาเป็นข้อเสนอแนะด้านสถานที่ให้บริการ ซึ่งเป็นว่าสถานที่ทำการปัจจุบันคับแคบ ด้านการประชาสัมพันธ์เสนอว่าควรเพิ่ม

การประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น และด้านบริการของเจ้าหน้าที่เสนอว่าควรมีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำขั้นตอนการรับบริการ

อดิพงษ์ ฐิติพิทยา (2550) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยทำการศึกษาด้วยวิธีการใช้แบบสอบถามจากกลุ่มประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในตำบลกระสัง อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 400 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุในช่วงอายุไม่เกิน 30 ปี จบการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย รายได้ต่อปีไม่เกิน 50,000 บาท มีบ้านพักห่างจากองค์กรบริหารส่วนตำบลไม่เกิน 3 กิโลเมตร ไม่เคยได้รับข่าวสารจากองค์กรบริหารส่วนตำบลเลย และมาติดต่องานในองค์กรบริหารส่วนตำบลไม่เกิน 3 ครั้ง

2. ความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ ระดับการศึกษา และจำนวนครั้งที่มาติดต่องาน ส่วนบุคคลที่ไม่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลกระสัง ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ ระยะเวลาทางจากบ้านพักถึงองค์กรบริหารส่วนตำบล และการติดตามข่าวสารขององค์กรบริหารส่วนตำบล

ชนันพร บัวนาศ (2550) ศึกษาคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลตำบลโภคพระ อำเภอ กันทรารักษ์ จังหวัดมหาสารคาม โดยทำการศึกษาด้วยวิธีการใช้แบบสอบถามจากกลุ่มประชาชนที่มีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตเทศบาลตำบลโภคพระ อำเภอ กันทรารักษ์ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 350 คน ผลการศึกษาพบว่า เทศบาลเป็นหน่วยงานที่เน้นการบริการประชาชนเป็นสำคัญแล้วเมื่อมีการปฏิรูประบบราชการ เนื่องจากการบริหารที่ผ่านมา มักมองว่าเป็นการให้บริการที่ล้าช้าขาดคุณภาพ ไม่มีการนำเทคโนโลยีมาใช้เทศบาลโภคพระจึงต้องมีการปรับให้ทันต่อระบบราชการ ซึ่งเน้นการให้บริการที่รวดเร็วมีคุณภาพและสร้างความพึงพอใจกับประชาชน การศึกษาครั้งนี้มุ่งเพื่อศึกษาคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเปรียบเทียบคุณภาพการให้บริการสาธารณะตามความคิดเห็นของผู้รับบริการที่มีความแตกต่างกันในเรื่องรายได้และระดับการศึกษาและปัจจัยและข้อเสนอแนะการจัดบริการสาธารณสุขของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

บุญเรือน โพธินิล (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาคุณภาพการให้บริการของกองช่างองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 5 ด้าน โดยรวมมีความเห็นต่อคุณภาพการให้บริการของ

กองช่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่อยู่ในระดับเดียว มีค่าเฉลี่ยลำดับข้อที่มีคะแนนมากไปหนาอย ได้แก่ งานบุคลอกจำนำ ลำหัวย ลำเหมืองสารารณ งานปรับเกรดถนน งานปรับปรุงซ่อมแซมพิภาระ งานดูดสิ่งปฏิกูล งานบริการเครื่องสูบน้ำ ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่กองช่างต่อปัจจัยต่าง ๆ 6 ด้าน ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ ความรู้/ ความสามารถ ด้านค่าตอบแทน ด้านสวัสดิการ ด้านขวัญและกำลังใจ ด้านอาคาร เครื่องมือ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน โดยรวมถึงความคิดเห็นอยู่ระดับดีปานกลาง โดยมีปัจจัยที่เจ้าหน้าที่มีระดับความคิดเห็นเดียว มี 2 ด้าน ได้แก่ ด้านเครื่องมืออุปกรณ์ เครื่องใช้ ด้านสภาพผู้นำ และมีระดับความคิดเห็นดีปานกลาง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้/ ความสามารถของเจ้าหน้าที่ ด้านขวัญและกำลังใจ ด้านสวัสดิการที่เจ้าหน้าที่ได้รับ ด้านค่าตอบแทนที่เจ้าหน้าที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ จำนวน ผู้ใหญ่บ้านและประชาชนทั่วไป ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการสาธารณะของกองช่างสามารถจัดกลุ่มได้ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความสะดวกสบายในการติดต่อสื่อสารเพิ่มช่องทางในการขอให้บริการผ่านอินเตอร์เน็ต ได้ ด้านความปลอดภัยของประชาชนในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ความมีป้ายเตือนภัยบน เครื่องจักรทำงานและควรมีสถานที่เก็บสุดก่อสร้างในพื้นที่ปฏิบัติงานด้วย ด้านการติดต่อสื่อสารของเจ้าหน้าที่กับประชาชนควรมีแผนดำเนินการเพื่อให้ชุมชนได้รับทราบ ด้านเครื่องมืออุปกรณ์ เครื่องใช้ควรจัดซื้อทดแทนในส่วนที่มีการชำรุดเสียหาย

ชุลีวรรณ บัวอินทร์ (2551, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพการให้บริการประชาชนของสำนักงานที่ดินส่วนภูมิบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษา พบว่า ผู้รับบริการมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการได้รับในปัจจุบันในภาพรวม อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาโดยด้านของการบริการ และการอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับดี ด้านบุคลากร พบว่า ผู้รับบริการมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการที่ได้รับในปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับดีที่สุด การทดสอบสมมติฐาน ผู้รับบริการที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการให้บริการไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้รับบริการที่มีเพศ มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการแตกต่างกัน ผลจากการวิจัยครั้งนี้เพื่อเพิ่มคุณภาพการให้บริการที่ดีขึ้น จึงขอเสนอแนะในเรื่องการติดตามการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ

พรณี พรมแสนนบึง (2552, บทคัดย่อ) ศึกษาคุณภาพการให้บริการประชาชนของสำนักทະเบียนอำเภอเขตกรรจ์ จังหวัดสระบุรี ผลการศึกษาพบว่า ผู้รับบริการมีระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพให้บริการของสำนักทະเบียนอำเภอเขตกรรจ์ จังหวัดสระบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อทำการจัดลำดับพบว่า เจ้าหน้าที่ บุคลากรผู้ให้บริการเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ และด้านสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการ เป็นอันดับสุดท้าย ผลการเปรียบเทียบคุณภาพการให้บริการของของสำนักทະเบียนอำเภอเขตกรรจ์

จังหวัดสระแก้วจำแนกตามปัจจัยบุคคล พบว่า ผู้รับบริการที่มี เพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา และ อายุพ่อแม่ทั้งคู่ มีความคิดเห็นการให้บริการไม่แตกต่างกัน ข้อเสนอแนะจากการศึกษา ในด้าน สถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกในการให้บริการในการมาใช้บริการต้องการที่จอดรถ โรงอาหาร ที่นั่งคอยให้บริการ เครื่องถ่ายเอกสารให้เพียงพอ กับประชาชนที่มารับบริการ ด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ ควรลดลงขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ไม่จำเป็น เพื่อให้การบริการได้รวดเร็ว ยิ่งขึ้น เป็นการบริการแบบ One stop service ด้านเจ้าหน้าที่ บุคลากรควรจัดอบรมเพิ่มเติมและ กระตุ้นจิตสำนึกในการจัดการบริการที่ดีแก่ประชาชน

พิมพ์พนิต เอียดแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ความพึงพอใจของผู้รับการลงทะเบียนที่ต่อการให้ บริการด้านสวัสดิการสังคมของสถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานี ผลการศึกษาความพึงพอใจของ ผู้รับการลงทะเบียนที่ต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมของสถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานี ด้านการจัดสวัสดิการในภาพรวม อยู่ในระดับมาก พึงพอใจกับการให้บริการด้านเครื่องนุ่งห่ม รองลงมา พึงพอใจกับการให้บริการด้านอาหารและพึงพอใจกับการให้บริการด้านกิจกรรม นันทนาการที่สถานสงเคราะห์ฯ จัดให้

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้รับการลงทะเบียนที่ต่อการให้บริการด้าน สวัสดิการสังคมของสถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานี ได้แก่ การให้บริการที่ตรงเวลา บริการ อย่างเพียงพอ และบริการอย่างต่อเนื่องและปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ ได้แก่ การให้บริการ อย่างเสมอภาค

พวงมาลัย รักษายิ่ง (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาคุณภาพการให้บริการขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลท่าศาลา อำเภอแม่ลาน้อย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพการให้บริการ ประชาชนขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าศาลา อำเภอแม่ลาน้อย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ในภาพรวม ทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับดี ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมาด้าน กระบวนการขั้นตอนในการให้บริการ ส่วนด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด กือ สิ่งอำนวยความสะดวก การทดสอบสมมติฐานผู้รับการบริการที่มีอายุ อายุ ระดับการศึกษาที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพให้บริการองค์กรบริหารส่วนตำบลท่าศาลา อำเภอแม่ลาน้อย จังหวัด แม่ฮ่องสอน แตกต่างกัน ส่วนรายได้ต่อเดือนที่มีความคิดเห็นต่อคุณภาพบริการขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลท่าศาลา ไม่แตกต่างกัน ผลการวิจัยครั้งนี้เพื่อเพิ่มคุณภาพการให้บริการที่ดีขึ้น จึงขอ เสนอแนะให้เจ้าหน้าที่มีการติดตามตลอดจนมีการปรับปรุงวัสดุอุปกรณ์และสื่อการประชาสัมพันธ์ ให้สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นและหาแนวทางยกระดับให้คงที่หรือเพิ่มมากขึ้นเพื่อผู้รับบริการ มีความพึงพอใจในการบริการมากที่สุดรวมถึงมีการพัฒนาเพื่อยกระดับการให้บริการอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับคุณภาพการให้บริการสาธารณสุของค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรng อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้รับบริการที่มีค่าอย่างไร ให้บริการสาธารณสุของค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรng อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เบตพื้นที่อยู่อาศัยและการได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรng โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
7. เกณฑ์การแปลผล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) ที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนผู้มาติดต่อขอรับบริการจากองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรng อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ในช่วงปี พ.ศ. 2557 มีผู้มาติดต่อขอรับบริการจาก องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรng จำนวนทั้งสิ้น 2,684 ราย (ระบบสถิติขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรng อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา, 2558) จึงได้เบicตารางสำเร็จของ Krejcie and Morgan (1970 อ้างถึงใน ธีรฤทธิ์ เอกภกุล, 2543) โดยกำหนดให้มีความคาดเคลื่อนในการสุ่ม 5% โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่น 95% จึงได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 345 ตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่จะทำการศึกษานี้ จะถูกกำหนดจากประชาชนผู้มาติดต่อขอรับบริการจากองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรng อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นการเลือกตัวอย่างแบบไม่อาศัยความนำจะเป็นโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental selection) เป็นการเลือก

ตัวอย่างในลักษณะการบังเอิญพบประชาชนผู้มาติดต่อขอรับบริการจาก องค์กรบริหารส่วนตำบล คลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา เนื่องจากจำนวนประชาชนที่มาใช้บริการ มีความไม่แน่นอนในแต่ละช่วงเวลา และผู้วิจัยไม่สามารถสุ่มแบบใช้ความน่าจะเป็นได้ เพราะการนัดหมาย ตัวอย่างทำได้ยาก ดังนั้นกลุ่มประชากรที่จะตอบแบบสอบถามจะเป็นประชาชนผู้มาติดต่อขอรับบริการจาก องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่ผู้วิจัยพบร่วมไป ไม่เจาะจงผู้ใด หรือที่เรียกว่า普查 โดยบังเอิญนั่นเอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม คุณภาพให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ขอรับบริการที่ได้ดัดแปลง พัฒนาปรับปรุง ซึ่งครอบคลุมถึงคุณภาพการให้บริการ จำนวน 25 ข้อ แบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค จำนวน 5 ข้อ โดยแบ่งเป็นคำามเชิงบวก 3 ข้อ

ได้แก่ ข้อ 1, 2 และ 5 และคำามเชิงลบ 2 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3 และ 4

2. ด้านการให้บริการอย่างทันเวลา จำนวน 5 ข้อ โดยเป็นคำามเชิงบวกทั้ง 5 ข้อ

3. ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ จำนวน 5 ข้อ โดยเป็นคำามเชิงบวกทั้ง 5 ข้อ

4. ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง จำนวน 5 ข้อ โดยเป็นคำามเชิงบวกทั้ง 5 ข้อ

5. ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า จำนวน 5 ข้อ โดยเป็นคำามเชิงบวกทั้ง 5 ข้อ

แบบสอบถามคุณภาพการให้บริการประชาชนนี้เป็นแบบประเมินค่า (Rating scale)

ให้เลือก 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อ โดยกำหนดหลักเกณฑ์ให้คะแนนในคำามเชิงบวกดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด ให้คะแนนเท่ากับ 5 คะแนน

เห็นด้วยมาก ให้คะแนนเท่ากับ 4 คะแนน

เห็นด้วยปานกลาง ให้คะแนนเท่ากับ 3 คะแนน

เห็นด้วยน้อย ให้คะแนนเท่ากับ 2 คะแนน

เห็นด้วยน้อยที่สุด ให้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

กำหนดหลักเกณฑ์ให้คะแนนในคำามเชิงลบดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด ให้คะแนนเท่ากับ 1 คะแนน

เห็นด้วยมาก	ให้คะแนนเท่ากับ 2 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้คะแนนเท่ากับ 3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้คะแนนเท่ากับ 4 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้คะแนนเท่ากับ 5 คะแนน

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ผู้จัดได้สร้างขึ้นมาจากการพัฒนา ดัดแปลง ปรับปรุงมาจากงานวิจัยอื่น ๆ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้ทดสอบโดยการให้การทดสอบความเที่ยงตรง และหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องคุณภาพการให้บริการประชาชนของ Millet (1990) จากนั้นนำมาทำหน้าที่ออกแบบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยประยุกต์กับแบบสอบถามของงานวิจัยของพรรภิ พรมแสงนึง (2552) และชูลีวรรณ บัวอินทร์ (2551) มาพัฒนาปรับปรุงเพื่อให้มีความเหมาะสม กับการให้บริการประชาชนและตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่า ครอบคลุมวัตถุประสงค์ หรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง เที่ยงตรง ความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องของการวัด ความเหมาะสมของเนื้อหา แล้วนำปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

3.1 ศกนธ. พงษ์ภัย	ปลัดองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเบรง
3.2 ดร. ลือชัย วงศ์ทอง	อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.3 ดร. กฤญา นันทเพ็ชร อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

4. นำแบบสอบถามไปทดสอบ Pre-test กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันไปทดสอบกับผู้ปฏิบัติต่อขององค์กรบริหารส่วนตำบลอื่น จำนวน 30 ราย ซึ่งเป็นผู้รับบริการที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา นำมาทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาร์ของ cronbach (Cronbach's alpha) ได้ค่าเท่ากับ .943 ทำให้ได้ความเที่ยงของแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอให้ทางวิทยาลัยการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มอย่างที่มาขอรับบริการที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งมีจำนวน 345 คน

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เช่น หนังสือท้าวไป อินเตอร์เน็ต เอกสารทางราชการ เอกสารอื่น ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยเอง ได้มีการจัดตั้งคณะผู้ช่วยนักวิจัย 3 คน เพื่อช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้อธิบายขั้นตอนและทำความเข้าใจรายละเอียดต่าง ๆ พร้อมกำชับกับคณะทำงานในกรณีกับผู้รับบริการที่อ่านหนังสือไม่ออก หรือไม่ได้เรียนหนังสือให้ใช้วิธีแบบสัมภาษณ์ ตามแบบสอบถามเท่านั้น

4. จากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ผู้วิจัยได้แจกไปทั้งหมด 345 ชุด มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เมื่อตรวจความถูกต้องแล้ว จึงนำข้อมูลนำมาประมวลผลวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาดำเนินการดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูลผู้วิจัยตรวจสอบดูความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและทำการแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

2. การนำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสเพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยมีวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential statistics) ประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคม โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แยกตามส่วนของแบบสอบถาม ดังนี้

- 1.1 ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ประกอบด้วยค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
- 1.2 ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา สถิติที่ใช้ประกอบด้วยค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

2. ทดสอบสมมุติฐานด้วยการหาค่าสถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ t-test สำหรับตัวแปรสองกลุ่ม และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance, F-test) ในตัวแปรที่มีมากกว่าสองกลุ่ม ตามลักษณะข้อมูลทั่วไปของตัวแปร และ Post hoc ด้วยวิธีของ Scheffe's ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

2.1 ทดสอบค่าที่ (t-test) ใช้กำหนดเปรียบเทียบคุณภาพการให้บริการในกรณีตัวแปรที่ต้องการศึกษา จำแนกออกเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ เพศและการได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง

2.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ตัวแปรที่มากกว่าสองกลุ่มที่ต้องการศึกษา ได้แก่ อายุ, ระดับการศึกษา, รายได้ อาชีพ และเขตพื้นที่

2.3 การเปรียบเทียบรายคู่ (Post hoc comparison) ในกรณีพบว่าการทดสอบสมมติฐาน มีนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้วิธีการของ Scheffe's

เกณฑ์การแปลผล

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ กำหนดเกณฑ์แปลผล ด้วยกระบวนการขั้นตอนการให้บริการของเจ้าที่ ขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้แก่
 1) ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค 2) ด้านการให้บริการอย่างทันเวลา 3) ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ 4) ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง และ 5) ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า คะแนนเฉลี่ยเป็น 5 ระดับ โดยการหาความกว้างของอัตราภาคชั้น (สุจิตรา บุญยรัตน์พันธ์, 2540 ข้างถึงในพจนานุกรมแผนที่, 2552, หน้า 62) ดังนี้

$$\begin{array}{rcl}
 \text{ช่วงกว้างของอัตราภาคชั้น} & = & \frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 \\
 \text{แทนค่า} & = & \underline{5-1} \\
 & & 5 \\
 & = & 0.80
 \end{array}$$

ในการวิจัยครั้งนี้ จึงกำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80 หมายถึง คุณภาพการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบล
คลองเปรง อยู่ในระดับไม่ดี

ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60 หมายถึง คุณภาพการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบล
คลองเปรง อยู่ในระดับค่อนข้างไม่ดี

ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40 หมายถึง คุณภาพการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบล
คลองเปรง อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20 หมายถึง คุณภาพการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบล
คลองเปรง อยู่ในระดับค่อนข้างดี

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00 หมายถึง คุณภาพการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบล
คลองเปรง อยู่ในระดับดี

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานวิจัยเรื่อง “คุณภาพในการให้บริการขององค์กรส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา” ผู้ทำการวิจัยได้นำข้อมูลตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมาได้จำนวน 345 ชุด ที่ผ่านการตรวจสอบความน่าเชื่อถือแล้วมาทำการวิเคราะห์ โดยประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมวิเคราะห์ตามสมมติฐานของการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยผู้วิจัยได้จัดลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เขตพื้นที่อยู่อาศัยและการได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	183	53.04
หญิง	162	46.96
รวม	345	100.00

จากตารางที่ 3 พนวจ ประชาชน ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 53.04 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 46.96

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 30 ปี	96	27.83
31-40 ปี	80	23.19
41-50 ปี	92	26.67
51 ปีขึ้นไป	77	22.32
รวม	345	100.00

จากตารางที่ 4 พนบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ ไม่เกิน 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.83 รองลงมาคือ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 26.67, 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.19 และ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 22.32 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ป.6	120	34.78
ม.3	94	27.25
ม.6/ ปวช.	53	15.36
อนุปริญญา/ ปวส.	39	11.30
ปริญญาตรีขึ้นไป	39	11.30
รวม	345	100.00

จากตารางที่ 5 พนบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ป.6 คิดเป็นร้อยละ 34.78 รองลงมาคือ ม.3 คิดเป็นร้อยละ 27.25, ม.6/ ปวช. คิดเป็นร้อยละ 15.36 และ อนุปริญญา/ ปวส. กับปริญญาตรีขึ้นไป ซึ่งมีสัดส่วนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 11.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000 บาท	82	23.77
5,000-10,000 บาท	156	45.22
10,001-20,000 บาท	71	20.58
20,001-30,000 บาท	28	8.12
30,001 บาทขึ้นไป	8	2.32
รวม	345	100.00

จากตารางที่ 6 พนวจ ประชาชน ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 5,000-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.22 รองลงมาคือ ต่ำกว่า 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.77, 10,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.58, 20,001-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.12 และ 30,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 2.32 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ข้าราชการ/ พนักงานราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	37	10.72
ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย	48	13.91
พนักงานบริษัทเอกชน	60	17.39
เกษตรกร	90	26.09
รับจ้างรายวัน/ หานเร่/ แผงลอย	68	19.71
นักเรียน/ นักศึกษา	35	10.14
ไม่ได้ทำงาน	7	2.03
รวม	345	100.00

จากตารางที่ 7 พนวจ ประชาชน ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรคิดเป็นร้อยละ 26.09 รองลงมาคือ รับจ้างรายวัน/ หานเร่/ แผงลอย คิดเป็นร้อยละ 19.71 พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 17.39 ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 13.91 ข้าราชการ/ พนักงาน

ราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 10.72 นักเรียน/ นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 10.14 และไม่ได้ทำงาน คิดเป็นร้อยละ 2.03 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามพื้นที่อยู่อาศัย

พื้นที่อยู่อาศัย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หมู่ที่ 1 บ้านติดเปรง	36	10.43
หมู่ที่ 2 บ้านคลองประเวศน์ (คลองใหญ่)	41	11.88
หมู่ที่ 3 บ้านคลองประเวศน์	15	4.35
หมู่ที่ 4 บ้านคลองระบน้อย	10	2.90
หมู่ที่ 5 บ้านเก่าดอน	29	8.41
หมู่ที่ 6 บ้านคลองขวาง (ลาดน้ำขาว)	40	11.59
หมู่ที่ 7 บ้านคลองเปรง	26	7.54
หมู่ที่ 8 บ้านสมอเช	58	16.81
หมู่ที่ 9 บ้านปากบึงสมอเช	41	11.88
หมู่ที่ 10 บ้านสมอเช หมู่ 10	10	2.90
หมู่ที่ 11 บ้านคลองเปรง หมู่ 11	7	2.03
หมู่ที่ 12 บ้านใหม่ติดเปรง	32	9.28
รวม	345	100.00

จากตารางที่ 8 พนวจ ประชาชน ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพื้นที่อยู่อาศัยคือหมู่ที่ 8 บ้านสมอเช คิดเป็นร้อยละ 16.81 รองลงมาคือ หมู่ที่ 2 บ้านคลองประเวศน์ (คลองใหญ่) กับหมู่ที่ 9 บ้านปากบึงสมอเช มีสัดส่วนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 11.88 หมู่ที่ 6 บ้านคลองขวาง (ลาดน้ำขาว) คิดเป็นร้อยละ 11.59 หมู่ที่ 1 บ้านติดเปรง คิดเป็นร้อยละ 10.73 หมู่ที่ 12 บ้านใหม่ติดเปรง คิดเป็นร้อยละ 9.28 หมู่ที่ 5 บ้านเก่าดอน คิดเป็นร้อยละ 8.41 หมู่ที่ 7 บ้านคลองเปรง คิดเป็นร้อยละ 7.54 หมู่ที่ 3 บ้านคลองประเวศน์ คิดเป็นร้อยละ 4.35 หมู่ที่ 4 บ้านคลองระบน้อย กับหมู่ที่ 10 บ้านสมอเชหมู่ 10 มีสัดส่วนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.90 และหมู่ที่ 11 บ้านคลองเปรงหมู่ 11 คิดเป็นร้อยละ 2.03 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ
จากการบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

การได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ จากองค์กร บริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา		จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เคย		127	36.81
เคย		218	63.19
รวม		345	100.00
(Mean = 2.21 ครั้ง, SD = 2.78)			

จากตารางที่ 9 พบว่า ประชาชน ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยได้รับข้อมูลข่าวสาร
ต่าง ๆ จากองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา กิตติเป็นร้อยละ 63.19
โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.21 ครั้ง และไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ จากองค์กรบริหารส่วนตำบล
คลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา กิตติเป็นร้อยละ 36.81

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวม และรายด้าน

คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กร บริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง	\bar{X}	SD	ระดับ	ลำดับที่
จังหวัดฉะเชิงเทรา				
1. ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค	3.36	0.90	ปานกลาง	1
2. ด้านการให้บริการอย่างตรงเวลา	3.23	0.96	ปานกลาง	2
3. ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ	3.13	0.90	ปานกลาง	3
4. ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง	2.87	0.98	ปานกลาง	5
5. ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า	2.71	1.07	ปานกลาง	4
ภาพรวม	3.06	0.80	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 10 พนบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พนบว่า ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาคเป็นด้านที่ประชาชน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) รองลงมาคือ ด้านการให้บริการอย่างตรงเวลา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$) ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$) ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$) และด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.71$) ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพการให้บริการสถานีด้านการให้บริการยังคงตามต้องการ ให้บริการอย่างถูกต้องขององค์กรบริหารส่วนตามที่ต้องประสงค์ สำหรับเมือง จังหวัดต่อไปนี้

คุณภาพการให้บริการสาธารณูปโภคที่ด้านการไฟฟ้า น้ำก่อสร้างและสื่อสารขององค์กรบริหารส่วน ตำบลคลองประจํา อําเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา	น้อยที่สุด (6.09)	น้อย (8.99)	ปานกลาง (32.75)	มาก (34.49)	ระดับความพึงพอใจ (17.68)	\bar{x}	SD	ระดับ ปานกลาง	ลำดับที่ 1
1. ท่านได้รับบริการท่าพี่หยกบ้านผู้รับบริการ ค่อนข้างดี	21	31	113	119	61	3.49	1.07	ค่อนข้างดี	1
2. การให้บริการของ อบต. เมืองปานดีดี ก่อนหน้านี้	17	59	102	115	52	3.37	1.08	ปานกลาง	2
3. ผู้รับบริการที่ปานถูกต้องเรียบร้อยเพื่อคนไทยกัน เข้าหน้าที่มากจะได้รับบริการก่อนบุคคลอื่น	31	60	83	114	57	3.31	1.20	ปานกลาง	5
4. ผู้รับบริการที่มีศรัทธาและทำหน้าที่ดูแลบ้านมาก บริการก่อนบุคคลอื่น	31	60	70	125	56	3.32	1.22	ปานกลาง	4
5. การให้บริการของ อบต. จะให้ความพึงพอใจ ความเมตตาพิเศษของผู้รับบริการมากที่สุด เช่น ผู้พิการ	28	57	88	119	53	3.32	1.16	ปานกลาง	3

จากตารางที่ 11 พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขด้านการให้บริการอย่างเสมอภาคขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$, $SD = 0.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ท่านได้รับบริการเท่าเทียมกับผู้รับบริการคนอื่น ๆ เป็นประเด็นที่ประชาชนมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขด้านการให้บริการอย่างเสมอภาคขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรามากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างดี ($\bar{X} = 3.49$, $SD = 1.07$) รองลงมาคือ การให้บริการของ อบต. เป็นไปตามลำดับก่อนหลังมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$, $SD = 1.08$) การให้บริการของ อบต. จะให้ความสำคัญกับความเท่าเทียมกันของผู้รับบริการบางกลุ่ม เช่น ผู้พิการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$, $SD = 1.16$) ผู้รับบริการที่มีศรัทธาและตำแหน่งสูงมักได้รับบริการก่อนบุคคลอื่นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$, $SD = 1.22$) และผู้รับบริการที่เป็นญาติ หรือเพื่อนฝูงกับเจ้าหน้าที่มักจะได้รับบริการก่อนบุคคลอื่nmีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$, $SD = 1.20$) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพการให้บริการสถานการณ์ทางการบินวิหารตาม
ดำเนินคดีของปรับ สำอางเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

คุณภาพการให้บริการตามด้านการให้บริการ	ระดับความคิดเห็น			\bar{x}	SD	ระดับ	ลำดับที่
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง				
ส่วนดำเนินคดีของปรับ สำอางเมือง	จังหวัดฉะเชิงเทรา						
1. ความเหมาะสมของระยะเวลาในการรอรับบริการ	32 (9.28)	53 (15.36)	89 (25.80)	141 (40.87)	30 (8.70)	3.24	1.11
2. ความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาของเจ้าหน้าที่ให้บริการ	38 (11.01)	67 (19.42)	86 (24.93)	116 (33.62)	38 (11.01)	3.14	1.18
3. ความรวดเร็วของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการในการจัดทำเอกสาร	30 (8.70)	63 (18.26)	92 (26.67)	123 (35.65)	37 (10.72)	3.21	1.13
4. ความรวดเร็วในการประstanงานระหว่างเจ้าหน้าที่ให้บริการในแผนกต่างๆ	16 (4.64)	59 (17.10)	100 (28.99)	126 (36.52)	44 (12.75)	3.36	1.05
5. มีการให้บริการได้สัมภัติมากในระบบราชการ	17 (4.93)	82 (23.77)	92 (26.67)	123 (35.65)	31 (8.99)	3.20	1.06
รวม					3.23	0.96	ปานกลาง 4

จากตารางที่ 12 พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขด้านการให้บริการอย่างตรงเวลาขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$, $SD = 0.96$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าความรวดเร็วในการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการในแผนกต่าง ๆ เป็นประเด็นที่ประชาชนมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขด้านการให้บริการอย่างตรงเวลาขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$, $SD = 1.05$) รองลงมาคือความเหมาะสมของระยะเวลาในการรอรับบริการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$, $SD = 1.05$) ความรวดเร็วของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการในการจัดทำเอกสาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.21$, $SD = 1.13$) มีการให้บริการได้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่ได้แจ้งให้ผู้รับบริการได้ทราบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.20$, $SD = 1.06$) และความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$, $SD = 1.18$) ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคุณภาพการให้บริการสถานีและดำเนินการให้บริการอย่างเพียงพอขององค์กรบริหารส่วน
ดำเนินการประจำ สำหรับเมือง จังหวัดและเชิงพาณิชย์

คุณภาพการให้บริการสถานีและดำเนินการให้บริการอย่างเพียงพอขององค์กรบริหารส่วน	ระดับความคิดเห็น			\bar{x}	SD	ระดับ	ลำดับที่
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง				
1. มีสถานที่ร่วมช่วยเหลือรับภาระในการให้บริการ	24	66	80	13.6	39	3.29	1.11
2. มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมพอสำหรับคนการให้บริการ	(6.96)	(19.13)	(23.19)	(39.42)	(11.30)	-	2
3. มีเจ้าหน้าที่ให้บริการที่สามารถเข้าใจง่าย	23	72	86	11.4	50	3.28	1.15
4. มีการประชาติมั่นคงของบุคลากรให้บริการ	(6.67)	(20.87)	(24.93)	(33.04)	(14.49)	-	3
5. มีการจัดหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว	17	55	83	12.9	61	3.47	1.10
รวม	(4.93)	(15.94)	(24.06)	(37.39)	(17.68)	-	1
6. มีการประเมินพัฒนาและติดตามการให้บริการอย่างเป็นระบบและทั่วถึง	46	93	89	91	26	2.88	1.17
7. มีการจัดหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพและรวดเร็ว	(13.33)	(26.96)	(25.80)	(26.38)	(7.54)	-	4
8. ภายนอกเขตฯ อย่างทันท่วงที	62	95	79	87	22	2.74	1.20
9. ภายนอกเขตฯ อย่างทันท่วงที	(17.97)	(24.54)	(22.90)	(25.22)	(6.38)	-	5
รวม	3.13	0.90	0.90	0.90	-	-	-

จากตารางที่ 13 พนวจ ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขด้านการให้บริการอย่างเพียงพอขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$, $SD = 0.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พนวจ มีเจ้าหน้าที่ เพียงพอสำหรับการให้บริการเป็นประเด็นที่ประชาชนมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขด้านการให้บริการอย่างเพียงพอขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างดี ($\bar{X} = 3.47$, $SD = 1.10$) รองลงมาคือ มีสถานที่กว้างขวางเพียงพอสำหรับการให้บริการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$, $SD = 1.11$) มีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอสำหรับการให้บริการ อาทิ ที่นั่งรอรับบริการ ห้องน้ำ ที่จอดรถ ฯลฯ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$, $SD = 1.15$) มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลขั้นตอนการให้บริการอย่างเพียงพอและทั่วถึง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.88$, $SD = 1.17$) และมีการจัดหน่วยเคลื่อนที่เพื่อให้บริการแก่ประชาชน ภายในเขต อบต. อายุ่งทั่วถึงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.74$, $SD = 1.20$) ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณภาพการให้บริการสถานศึกษาต่อเนื่องของบุคลากรบริหารสำนักงาน
ดำเนินการประจำปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

คุณภาพการให้บริการสถานศึกษาต่อเนื่องของบุคลากร	ระดับความคิดเห็น			\bar{x}	SD	ระดับ	ลำดับ
	น้อยที่สุด	ยอด	ปานกลาง				
1. มีการให้บริการแก่ผู้รับบริการอย่างต่อเนื่องตลอดกระบวนการ ให้บริการ	24 (6.96)	107 (31.01)	84 (24.35)	96 (27.83)	34 (9.86)	3.03	1.12
2. มีการให้บริการแก่ผู้รับบริการ โดย “ไม่วันซึ่งพักกลางวัน	56 (16.23)	91 (26.38)	86 (24.93)	86 (24.93)	26 (7.54)	2.81	1.20
3. มีการดำเนินการ โครงการ ให้บริการสาธารณสุขต่าง ๆ ได้ตาม แผนงานที่วางไว้	32 (9.28)	95 (27.54)	82 (23.77)	109 (31.59)	27 (7.83)	3.01	1.13
4. มีการลงสำรวจ และประชุมเพื่อความเข้าใจในการดำเนิน โครงการ ให้บริการสาธารณสุขต่าง ๆ ให้ประชาชนได้ทราบอย่างต่อเนื่อง	57 (16.52)	89 (25.80)	88 (25.51)	79 (22.90)	32 (9.28)	2.83	1.22
5. มีการติดตาม และประเมินผลการ ให้บริการ เช่น การสอบถามความ คิดเห็นของประชาชนเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาโครงการอย่างต่อเนื่อง	68 (19.71)	101 (29.28)	80 (23.19)	68 (19.71)	28 (8.12)	2.67	1.22
รวม						2.87	0.98
						ปานกลาง	-

จากตารางที่ 14 พบร้า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่องขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$, $SD = 0.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบร้า มีการให้บริการแก่ผู้รับบริการอย่างต่อเนื่องตลอดกระบวนการให้บริการเป็นประเดิมที่ประชาชน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่องขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.01$, $SD = 1.12$) รองลงมาคือ มีการดำเนินการโครงการให้บริการสาธารณสุขต่าง ๆ ได้ตามแผนงานที่วางไว้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$, $SD = 1.13$) มีการแจ้งข่าวสาร และประชาสัมพันธ์ ความก้าวหน้าในการดำเนินโครงการให้บริการสาธารณสุขต่าง ๆ ให้ประชาชนได้ทราบอย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$, $SD = 1.22$) มีการให้บริการแก่ผู้รับบริการ โดยไม่เริ่มช่วงพักกลางวัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.81$, $SD = 1.20$) และมีการติดตาม และประเมินผลการให้บริการ เช่น การสอบถามความคิดเห็นของประชาชน เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาโครงการอย่างต่อเนื่องมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.67$, $SD = 1.22$) ตามลำดับ

ตารางที่ 15 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และตัวแปรเบื้องบนมาตรฐานของคุณภาพการให้บริการสถาบันการศึกษาขององค์กรบริหารส่วน
ตามผลลัพธ์ประเมิน สำหรับผู้เรียน ปัจจุบันและเชิงคาดการณ์

คุณภาพการให้บริการสถาบันการศึกษาสำหรับผู้เรียน	น้อยที่สุด	ระดับความคิดเห็น			\bar{x}	SD	ระดับ	ดำเนิน
		น้อย	ปานกลาง	มาก				
ปัจจุบันและเชิงคาดการณ์								
1. มีการพัฒนาการจัดทำข้อมูลศักยภาพการให้บริการสถาบันการศึกษาและไม่ท่านสนับสนุนศักยภาพการให้บริการสถาบันการศึกษาฯ	63 (18.26)	90 (26.09)	86 (24.93)	88 (25.51)	18 (5.22)	2.73	1.18	ปานกลาง
2. มีการพัฒนาการให้บริการสู่ผู้เรียน การปรับปรุงปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง หลังจากได้รับการประเมิน	72 (20.87)	100 (28.99)	79 (22.90)	65 (18.84)	29 (8.41)	2.65	1.24	ปานกลาง
3. มีการพัฒนาฐานะบูรณาการประชาสัมพันธ์ชุมชนของ อบต. ให้มีถูกต้อง และพัฒนาสมัยอยู่เสมอ	58 (16.81)	107 (31.01)	87 (25.22)	77 (22.32)	16 (4.64)	2.67	1.13	ปานกลาง
4. มีกระบวนการประเมินคุณภาพการให้บริการของ อบต. ให้คุณภาพสูงสุด ได้นำเสนอต่อผู้ตรวจราชการ	50 (14.49)	105 (30.43)	82 (23.77)	81 (23.48)	27 (7.83)	2.80	1.18	ปานกลาง
5. มีการนำระบบคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์มาใช้ในการสอน ให้เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีคุณภาพ	61 (17.68)	104 (30.14)	83 (24.06)	73 (21.16)	24 (6.96)	2.70	1.19	ปานกลาง
รวม					2.71	1.07	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 15 พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้าขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.71$, $SD = 1.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีกระบวนการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการของ อบต. ให้ดีขึ้นจนสามารถรู้สึกได้ในทุกครั้งที่ท่านมาใช้บริการเป็นประเด็นที่ประชาชนมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้าขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.80$, $SD = 1.18$) รองลงมาคือ มีการพัฒนาการจัดทำข้อมูลด้านการให้บริการสาธารณสุขให้ทันสมัยอยู่เสมอ เช่น การปรับปรุงเว็บไซต์ฯ ฯ และ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.73$, $SD = 1.18$) มีการนำระบบคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์เทคโนโลยีทันสมัยมาใช้สำหรับการให้บริการให้เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีคุณภาพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.70$, $SD = 1.19$) มีการพัฒนารูปแบบ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลของ อบต. ให้มีถูกต้อง และทันสมัยอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.67$, $SD = 1.13$) และมีการพัฒนาการให้บริการสู่การให้บริการอย่างครบวงจร หรือมีการบริการจุดเดียวแบบเบ็ดเสร็จ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.65$, $SD = 1.24$) ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตาม เพศ อาชุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เขตพื้นที่อยู่อาศัยและการได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง

สมมติฐานที่ 1 ผู้รับบริการที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน

**ตารางที่ 16 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเพศกับความคิดเห็นต่อกุณภาพการให้บริการ
สาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา**

คุณภาพการให้บริการ	เพศ	n	\bar{X}	SD	t	Sig.
สาธารณสุข	ชาย	183	3.02	0.85	-1.092	.275
	หญิง	162	3.11	0.73		

จากตารางที่ 16 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามเพศกับความคิดเห็นต่อกุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.275 ซึ่งสูงกว่า 0.05 นั่นคือ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานงานวิจัย

**สมมติฐานที่ 2 ผู้รับบริการที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อกุณภาพการให้บริการ
สาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน**

**ตารางที่ 17 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอายุกับความคิดเห็นต่อกุณภาพการให้บริการ
สาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา**

คุณภาพการให้บริการสาธารณสุข	Sum of square	df	Mean of square	F	Sig.
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	1.903	3	.634	.992 .397
	ภายในกลุ่ม	218.014	341	.639	
	รวม	219.917	344		

จากตารางที่ 17 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอายุกับความคิดเห็นต่อกุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.397 ซึ่งสูงกว่า 0.05 นั่นคือ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อกุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานงานวิจัย

สมมติฐานที่ 3 ผู้รับบริการที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามระดับการศึกษากับความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

คุณภาพการให้บริการสาธารณสุข		Sum of square	df	Mean of square	F	Sig.
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	5.235	4	1.309	2.073	.084
	ภายในกลุ่ม	214.682	340	.631		
	รวม	219.917	344			

จากตารางที่ 18 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามระดับการศึกษากับความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.084 ซึ่งสูงกว่า 0.05 นั่นคือ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานงานวิจัย

สมมติฐานที่ 4 ผู้รับบริการที่มีอาชีพต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามอาชีพกับความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

คุณภาพการให้บริการสาธารณสุข		Sum of square	df	Mean of square	F	Sig.
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	15.129	6	2.521	4.162	.000*
	ภายในกลุ่ม	204.789	338	.606		
	รวม	219.917	344			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามอาชีพกับความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พนวจ ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งต่ำกว่า 0.05 นั่นคือ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานงานวิจัย

เพื่อให้ทราบว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน ดังนี้จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) เพื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏผลดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของอาชีพกับความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

อาชีพ	n	\bar{x}	ข้าราชการ/ พนักงานราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจ/ หน้าที่/ ค้าขาย	พนักงาน/ ค้าขาย	นักเรียน/ เด็กชน	เกษตรกร	รับจ้าง/ รายวัน/ ทำงาน หนา/r/ แม่งดอย	นักเรียน/ นักศึกษา	ไม่ได้ ทำงาน
ข้าราชการ/ พนักงานราชการ/ พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	37	3.23	-	-0.04	-0.03	0.26	0.43*	0.08	0.93*	
ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย	48	3.27	-	0.01	0.30*	0.47*	0.12	0.97*		
พนักงาน บริษัทเอกชน	60	3.26	-	-	0.29*	0.46*	0.11	0.96*		
เกษตรกร	90	2.97	-	-	-	0.17	-0.18	0.67*		
รับจ้างรายวัน/ ทำงานหนา/r/ แม่งดอย	68	2.80	-	-	-	-	-0.35*	0.50		
นักเรียน/ นักศึกษา	35	3.15	-	-	-	-	-	0.85*		
ไม่ได้ทำงาน	7	2.30	-	-	-	-	-	-		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 20 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประชาชนที่มีอาชีพ แตกต่างกัน ต่อความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า

1. ประชาชนที่มีอาชีพข้าราชการ/ พนักงานราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีความคิดเห็น ต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัด ฉะเชิงเทรา สูงกว่าประชาชนที่มีอาชีพรับจ้างรายวัน/ งานเร่/ แผงลอยและไม่ได้ทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 0.43 และ 0.93 ตามลำดับ
2. ประชาชนที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการ สาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา สูงกว่า ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร รับจ้างรายวัน/ งานเร่/ แผงลอยและไม่ได้ทำงาน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 0.30, 0.47 และ 0.97 ตามลำดับ
3. ประชาชนที่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการ สาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา สูงกว่า ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร รับจ้างรายวัน/ งานเร่/ แผงลอยและไม่ได้ทำงาน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 0.29, 0.46 และ 0.96 ตามลำดับ
4. ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขของ องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา สูงกว่าประชาชนที่มีไม่ได้ ทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 0.67
5. ประชาชนที่มีอาชีพรับจ้างรายวัน/ งานเร่/ แผงลอย มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้ บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ต่ำกว่า ประชาชนที่เป็นนักเรียน/ นักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 0.35
6. ประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/ นักศึกษา มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการ สาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา สูงกว่า ประชาชนที่มีไม่ได้ทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 0.85

สมมติฐานที่ 5 ผู้รับบริการที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเดือนตั้งกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพ การให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

คุณภาพการให้บริการสาธารณสุข		Sum of Square	df	Mean of Square	F	Sig.
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	19.376	4	4.844	8.213	.000*
	ภายในกลุ่ม	200.541	340	.590		
	รวม	219.917	344			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 21 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พนว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งต่ำกว่า 0.05 นั่นคือ ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานงานวิจัย

เพื่อให้ทราบว่าประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน ดังนี้นี้จึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) เพื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏผลดังตารางที่ 22

**ตารางที่ 22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน กับความคิดเห็นต่อกุญภาพ
การให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง
จังหวัดฉะเชิงเทรา**

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	n	\bar{x}	ต่ำกว่า 5,000		5,000-10,000		10,001-20,000		20,001-30,000		30,001	
			บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	
ต่ำกว่า 5,000 บาท	82	2.83	-	-0.12	-0.63*	-0.45*	-0.37					
5,000-10,000 บาท	156	2.95	-	-	-0.51*	-0.33*	-0.25					
10,001-20,000 บาท	71	3.46	-	-	-	0.18	0.26					
20,001-30,000 บาท	28	3.28	-	-	-	-	0.08					
30,001 บาทขึ้นไป	8	3.20	-	-	-	-	-					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 22 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน แตกต่างกันต่อกุญภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พนว่า

1. ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีความคิดเห็นต่อกุญภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ต่ำกว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท และ 20,001-30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 0.63 และ 0.45 ตามลำดับ

2. ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 5,000-10,000 บาท มีความคิดเห็นต่อกุญภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ต่ำกว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001-20,000 บาท และ 20,001-30,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 0.51 และ 0.33 ตามลำดับ

สมมติฐานาที่ 6 ผู้รับบริการที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยต่างกันมีความคิดเห็นต่อกุญภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยกับความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

คุณภาพการให้บริการสาธารณสุข		Sum of Square	df	Mean of Square	F	Sig.
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	44.289	11	4.026	7.634	.000*
	ภายในกลุ่ม	175.629	333	.527		
	รวม	219.917	344			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 23 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยกับความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พนว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งต่ำกว่า 0.05 นั่นคือ ประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมนตฐานงานวิจัย

เพื่อให้ทราบว่าประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน ดังนั้นจึงได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD) เพื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ซึ่งปรากฏผลดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัย กับความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ด้านภาพรวม

เขตพื้นที่ ที่อยู่อาศัย	n	\bar{X}	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
			3.79	2.96	3.42	3.77	2.87	2.82	2.45	2.86	3.27	3.04	3.36	2.98
1	36	3.79	-	0.83*	0.37	0.02	0.92*	0.97*	1.34*	0.93*	0.52*	0.75*	0.43	0.81*
2	41	2.96		-	-0.83*	-0.46*	-0.81*	0.08	0.14	0.50*	0.09	-0.32*	-0.08	-0.41
3	15	3.42			-	-0.36	0.46*	-0.34	0.54*	0.59*	0.96*	0.55*	0.14	0.38
4	10	3.77				-	0.90*	0.95*	1.31*	0.91*	0.49	0.73*	0.41	0.78*
5	29	2.87					-	-0.05	0.42*	0.01	-0.40*	-0.17	-0.49	-0.11
6	40	2.82						-	0.37*	-0.04	-0.45*	-0.22	-0.54	-0.16
7	26	2.45							-	-0.40*	-0.82*	-0.58*	-0.91*	-0.53*
8	58	2.86								-	-0.41*	-0.18	-0.50	-0.12
9	41	3.27								-	0.23	-0.09	0.29	
10	10	3.04									-	-0.32	0.06	
11	7	3.36										-	0.38	
12	32	2.98											-	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หมายเหตุ 1 หมายถึง หมู่ที่ 1 บ้านตลาดเปรง

2 หมายถึง หมู่ที่ 2 บ้านคลองประเวศน์ (คลองใหญ่)

3 หมายถึง หมู่ที่ 3 บ้านคลองประเวศน์

4 หมายถึง หมู่ที่ 4 บ้านคลองจรเข้น้ำอယ

5 หมายถึง หมู่ที่ 5 บ้านเกาะคอน

6 หมายถึง หมู่ที่ 6 บ้านคลองขาว (ลาดน้ำขาว)

7 หมายถึง หมู่ที่ 7 บ้านคลองเปรง

8 หมายถึง หมู่ที่ 8 บ้านสมอเช

9 หมายถึง หมู่ที่ 9 บ้านปากบึงสมอเช

10 หมายถึง หมู่ที่ 10 บ้านสมอเชหมู่ 10

11 หมายถึง หมู่ที่ 11 บ้านคลองเปรงหมู่ 11

12 หมายถึง หมู่ที่ 12 บ้านใหม่ตลาดเปรง

จากตารางที่ 24 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน ต่อความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบล

คลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พนวฯ

1. ประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 1 บ้านตลาดเปรงมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา สูงกว่าประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 2 บ้านคลองประเวศน์ (คลองใหญ่) หมู่ที่ 5 บ้านเกาะคอน หมู่ที่ 6 บ้านคลองขวาง (ลาดน้ำขาว) หมู่ที่ 7 บ้านคลองเปรง หมู่ที่ 8 บ้านสมอเช หมู่ที่ 9 บ้านปากบึงสมอเช หมู่ที่ 10 บ้านสมอเช หมู่ 10 และหมู่ที่ 12 บ้านใหม่ตลาดเปรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 0.83, 0.46, 0.81 และ 0.32 ตามลำดับ

2. ประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 2 บ้านคลองประเวศน์ (คลองใหญ่) มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ต่ำกว่าประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 3 บ้านคลองประเวศน์ หมู่ที่ 4 บ้านคลองจะเรือน้อย หมู่ที่ 5 บ้านเกาะคอน และหมู่ที่ 10 บ้านสมอเช หมู่ 10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 0.14

3. ประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 2 บ้านคลองประเวศน์ (คลองใหญ่) มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา สูงกว่าประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 8 บ้านสมอเช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 0.50

4. ประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 3 บ้านคลองประเวศน์มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา สูงกว่าประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัย หมู่ที่ 5 บ้านเกาะคอน หมู่ที่ 7 บ้านคลองเปรง หมู่ที่ 8 บ้านสมอเช หมู่ที่ 9 บ้านปากบึงสมอเชและ หมู่ที่ 10 บ้านสมอเช หมู่ 10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่าง 0.46, 0.54, 0.59, 0.96 และ 0.55 ตามลำดับ

5. ประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 4 บ้านคลองจะเรือน้อยมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา สูงกว่าประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 2 บ้านคลองประเวศน์ (คลองใหญ่) หมู่ที่ 5 บ้านเกาะคอนหมู่ที่ 6 บ้านคลองขวาง (ลาดน้ำขาว) หมู่ที่ 7 บ้านคลองเปรง หมู่ที่ 8 บ้านสมอเช หมู่ที่ 10 บ้านสมอเชหมู่ 10 และหมู่ที่ 12 บ้านใหม่ตลาดเปรง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 0.90, 0.95, 1.31, 0.91, 0.73 และ 0.78 ตามลำดับ

6. ประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 5 บ้านเกาะคอน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา สูงกว่าประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 7 บ้านคลองเปรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 0.42

7. ประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 5 บ้านเก่าดอน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ต่ำกว่าประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 9 บ้านปากบึงสมอเช อายุนัยสำคัญทางสกิดิที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 0.40

8. ประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 6 บ้านคลองขาว (ลาดน้ำขาว) มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา สูงกว่าประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 7 บ้านคลองเปรง อายุนัยสำคัญทางสกิดิที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 0.37

9. ประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 6 บ้านคลองขาว (ลาดน้ำขาว) มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ต่ำกว่าประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 9 บ้านปากบึงสมอเช อายุนัยสำคัญทางสกิดิที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 0.45

10. ประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 7 บ้านคลองเปรง มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ต่ำกว่าประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 8 บ้านสมอเชหมู่ที่ 9 บ้านปากบึงสมอเชหมู่ที่ 10 บ้านสมอเชหมู่ 10 และหมู่ที่ 12 บ้านใหม่ตลาดเปรง อายุนัยสำคัญทางสกิดิที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 0.40, 0.82, 0.58, 0.91 และ 0.53

11. ประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 8 บ้านสมอเช มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ต่ำกว่าประชาชนที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยหมู่ที่ 9 บ้านปากบึงสมอเช อายุนัยสำคัญทางสกิดิที่ระดับ .05 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ย 0.41

สมมติฐานที่ 7 ผู้รับบริการที่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง ต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามการได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์กรบริหารส่วนต้นoloงเปรngกับความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรบริหารส่วนต้นoloงเปรng อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมและรายด้าน

คุณภาพการให้บริการสาธารณะ	การได้รับข้อมูลข่าวสาร	n	\bar{X}	SD	t	Sig.
ภาพรวม	เคย	127	2.97	0.90	-1.545	.124
	ไม่เคย	218	3.11	0.73		

จากตารางที่ 25 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล จำแนกตามการได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์กรบริหารส่วนต้นoloงเปรngกับความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรบริหารส่วนต้นoloงเปรng อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พนว่า ค่า Sig. เท่ากับ 0.124 ซึ่งสูงกว่า 0.05 นั่นคือ ประชาชนที่มีการได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์กรบริหารส่วนต้นoloงเปรng ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรบริหารส่วนต้นoloงเปรng อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานงานวิจัย

ตารางที่ 26 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานของการวิจัย	ผลการวิจัย
1. ผู้รับบริการที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรบริหารส่วนต้นoloงเปรng อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
2. ผู้รับบริการที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรบริหารส่วนต้นoloงเปรng อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
3. ผู้รับบริการที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรบริหารส่วนต้นoloงเปรng อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
4. ผู้รับบริการที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณะขององค์กรบริหารส่วนต้นoloงเปรng อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

ตารางที่ 26 (ต่อ)

สมมติฐานของการวิจัย	ผลการวิจัย
5. ผู้รับบริการที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพ การให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
6. ผู้รับบริการที่มีเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพ การให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
7. ผู้รับบริการที่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์กรบริหารส่วนตำบล คลองเปรง ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุข ขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องคุณภาพในการให้บริการขององค์การส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือเพื่อศึกษาคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อกุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย ต่อเดือน เบพพื้นที่อยู่อาศัยและการได้รับข้อมูลข่าวสารจาก องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้มารับบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 345 ราย การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยการสำรวจความคิดเห็นโดยใช้แบบสอบถามที่ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และ ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและตัวแปรเชิงอนุนาณ ประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ในการทดสอบสมมติฐานใช้ค่าสถิติการทดสอบค่าที (*t-test*) ในการทดสอบสมมติฐานหากความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระที่มี 2 กลุ่ม กับตัวแปรตามใช้ค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) หรือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวในการทดสอบสมมติฐานหากความแตกต่างระหว่างตัวแปรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พนวณ ประชากร ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีอายุไม่เกิน 30 ปี มากที่สุด วุฒิการศึกษา ป.6 มีรายได้ต่อเดือน 5,000-10,000 บาท ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร โดยมีพื้นที่อยู่อาศัยคือ หมู่ที่ 8 บ้านสมอเช และส่วนใหญ่เคยได้รับข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ จากองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.21 ครั้ง

1. ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค เป็นด้านที่ประชาชนมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ด้านการให้บริการอย่างตรงเวลา ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง และด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า ตามลำดับ โดยทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาเบริญความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อัชชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เขตพื้นที่อยู่อาศัย และการได้รับข้อมูลข่าวสารจาก องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และเขตพื้นที่ที่อยู่อาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการวิจัยตามวัตถุประสงค์และผลที่ได้จากการทดสอบสมมติฐานในงานวิจัยเรื่อง คุณภาพในการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา สามารถยิ่งไปกว่านั้น ผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ตามวัตถุประสงค์ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ประชาชนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยยังมีความไม่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง (องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง, 2558) ในยุทธศาสตร์ที่ 6 ที่เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี

ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา ประการหนึ่งคือ การพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน เนื่องจาก องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรงเป็นหน่วยงานของภาครัฐที่รับเงินภาษีจากประชาชนในการ บริหารจัดการ ดังนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนให้ ดีขึ้นไป

โดยผลการศึกษาในภาพรวมมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของพรรณี พรมเสนนบึง (2552, บทคัดย่อ) ที่ศึกษาคุณภาพการให้บริการประชาชนของสำนักทะเบียนอำเภอเขตกรุงฯ จังหวัดสาระแก้ว ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีระดับความคิดเห็นต่อกุณภาพให้บริการของสำนัก ทะเบียนอำเภอเขตกรุงฯ จังหวัดสาระแก้ว ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่อย่างไรก็ดียังว่ามี ความไม่สอดคล้องกับงานวิจัยอีกหลายฉบับดังนี้ อดิพงษ์ สูติพิทยา (2550) ได้ศึกษาความพึงพอใจ ของประชาชนต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับชูลีวรรณ นัวอินทร์ (2551) ที่ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพการให้ บริการประชาชนของสำนักงานที่ดินส่วนภูมิบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อกุณภาพการให้บริการได้รับในปัจจุบันในภาพรวม อยู่ในระดับดี นอกจากนั้น ยังไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของพวงมาลัย รักษายิตร (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาคุณภาพการให้บริการ ขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพการให้บริการประชาชนขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง จังหวัด แม่ฮ่องสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับดีจากความไม่สอดคล้องดังกล่าววนั้นสามารถนำมาเป็นข้อ เปรียบเทียบกับคุณภาพการให้บริการสาธารณูปโภคขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดยะลาที่จะต้องพัฒนา และปรับปรุงคุณภาพการให้บริการประชาชนให้ดีขึ้น

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาคเป็นด้านที่ประชาชน มีความคิดเห็นต่อกุณภาพการให้บริการสาธารณูปโภคขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอ เมือง จังหวัดยะลา มาที่สุด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ด้านการให้บริการ อย่างตรงเวลาด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่องและด้านการให้ บริการอย่างก้าวหน้า ตามลำดับ โดยทั้งหมดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางซึ่งอย่างที่ได้กล่าวไป แล้วว่าความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลอง เปรง บุหร笳สาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา คือการพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนการปรับปรุงระบบทะเบียนและเอกสารการ ตั้งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค ศิทธิเสรีภาพของประชาชนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการพัฒนาห้องถีนการพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรการพัฒนาศักยภาพ

ของบุคลากร ซึ่งแนวทางดังกล่าวนั้นจะเป็นเพียงนามธรรมที่ถูกเขียนไว้ในแผนให้คุณมีคุณค่า หากผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลลองเปรang ไม่มีการติดตามประเมินผลการให้บริการของเจ้าหน้าที่ของ อบต. อย่างจริงจัง โดยผลการศึกษาดังกล่าวยังพบว่ามีความไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของชุดลีวรอน บัวอินทร์ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพการให้บริการประชาชนของสำนักงานที่คิดส่วนแยกบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการในระดับดี เมื่อพิจารณารายด้านของการบริการ และการอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับดี ด้านบุคลากร พนวจ ประชาชนมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการที่ได้รับในปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณารายด้านของการบริการ และการอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับดี ด้านบุคลากร พนวจ ประชาชนมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการที่ได้รับในปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับดีที่สุด เห็นเดียวกันกับผลการศึกษาของพวงมาลัย รักษาจิต (2554, บทคัดย่อ) ศึกษาคุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา ปัจจุบัน อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพการให้บริการประชาชน ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา ปัจจุบัน อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ในภาพรวม ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับดี ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด รองลงมาด้านกระบวนการ จัดตั้งในการให้บริการ ส่วนด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ลิ่งอำนวยความสะดวกและนอกจากนั้นยัง พบว่า ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของพิมพ์พนิต อeilidแก้ว (2553, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของผู้รับการสงเคราะห์ต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมของสถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานี ผลการศึกษา ความพึงพอใจของผู้รับการสงเคราะห์ต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมของสถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานี ด้านการจัดสวัสดิการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พึงพอใจกับการให้บริการด้านเครื่องนุ่งห่ม รองลงมาพึงพอใจกับการให้บริการด้านอาหาร และพึงพอใจกับการให้บริการด้านกิจกรรมนันทนาการที่สถานสงเคราะห์ฯ จัดให้ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของผู้รับการสงเคราะห์ต่อการให้บริการด้านสวัสดิการสังคมของสถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปัตตานี ได้แก่ การให้บริการที่ตรงเวลาบริการอย่างเพียงพอ และบริการอย่างต่อเนื่องและปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์ ได้แก่ การให้บริการอย่างเสมอภาค ซึ่งจากไม่สอดคล้องกับเจตนา ได้ว่า ทั้งสำนักงานที่คิดส่วนแยกบ้านบึงและองค์การบริหารส่วนตำบลท่าศาลา ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐทั้งคู่นั้นมีคุณภาพการให้บริการที่ดีกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลลองเปรang ดังนั้นเป็นสิ่งที่ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลลองเปรang จำเป็นจะต้องมีการปรับปรุง พัฒนาคุณภาพการให้บริการให้ดีขึ้น โดยเริ่ม

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลลองเปรang อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน เขตพื้นที่อยู่อาศัยและการได้รับข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลลองเปรang

โดยจากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และ เบตพื้นที่ที่อยู่อาศัยต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งสามารถอภิปรายผลโดยแยกตามดัวแปรได้ดังนี้

อาชีพ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาหลายฉบับได้แก่ ผลการศึกษาของพวงมาลัย รักษายิ่ง (2554) ศึกษาคุณภาพการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่พบว่า ผู้รับการบริการที่มีอาชีพที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพให้บริการ องค์กรบริหารส่วนตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ได้ ผลการศึกษาที่ได้ยังมีความไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของชูลีวรรณ บัวอินทร์ (2551, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาเรื่อง คุณภาพการให้บริการประชาชนของสำนักงานที่ดินส่วนแยกบ้านบึง จังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้รับบริการที่มีอาชีพที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการให้บริการของสำนักงานที่ดินส่วนแยกบ้านบึง จังหวัดชลบุรี ไม่แตกต่างกัน ซึ่งความไม่สอดคล้องดังกล่าวส่วนหนึ่งเป็นเพราะสำนักงานที่ดินนั้นเป็นหน่วยงานที่ให้บริการที่เน้นเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับที่ดิน ซึ่งต่างจากองค์กรบริหารส่วนตำบลที่ให้บริการในหลาย ๆ ด้านทำให้เกิดความแตกต่างทางด้านประสบการณ์ของผู้รับบริการ

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อศึกษาในรายละเอียดจะพบว่า กลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 10,000 บาท นั้นมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการที่สูงกว่า กลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท อย่างเห็นได้ชัดในประเด็นดังกล่าวผู้วิจัยมองว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง มีการบริการที่ไม่เท่าเทียมแก่ประชาชนทุกคนให้เท่ากัน ดังนั้น ผู้บริหารควรมุ่งเน้นเกี่ยวกับการให้บริการอย่างเท่าเทียมอย่างจริงจัง โดยผลการศึกษาที่พบ มีความไม่สอดคล้องกับผลการศึกษา 2 ฉบับ ได้แก่ ผลการศึกษาของพวงมาลัย รักษายิ่ง (2554) ที่ศึกษาคุณภาพการให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอนที่พบว่า ผู้รับการบริการที่มีรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพให้บริการ องค์กรบริหารส่วนตำบลท่าศาลา อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน ไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกับผลการศึกษาของอดิพงษ์ รุติพิทักษ์ (2550) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อ การให้บริการขององค์กรบริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยผลการศึกษาพบว่า รายได้เป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์กร

บริหารส่วนตำบลกระสัง

เบตพื้นที่อยู่อาศัย พนบว่า ประชาชนที่มีเขตพื้นที่อยู่อาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพ การให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็น เพราะว่าเขตพื้นที่อยู่อาศัยนั้นเกี่ยวข้องกับ ระยะทางจากองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง ซึ่งบางหมู่บ้านอยู่ติดกับ อบต. ก็จะมีส่วนทำให้ มีความเจริญ ได้รับข่าวสารมากกว่าหมู่บ้านที่อยู่ไกลออกไป มีส่วนทำให้มีความคิดเห็นต่อคุณภาพ การให้บริการสาธารณสุขแตกต่างกันไป โดยผลการศึกษาที่พบมีความไม่สอดคล้องกับผลการศึกษา ของอดิพงษ์ ฐิติพิทยา (2550) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์กร บริหารส่วนตำบลกระสัง อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยผลการศึกษาพบว่าระยะทางจากบ้านพัก ถึงองค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นปัจจัยที่ไม่มีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการ ขององค์กรบริหารส่วนตำบล ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลกระสังมีการให้ บริการที่ทั่วถึงมากกว่า

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีข้อเสนอแนะที่สำคัญดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากผลการศึกษาในภาพรวมนั้น พนบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้ บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้น ผู้วิจัยจึงต้องการเสนอให้องค์กรบริหารส่วนตำบล คลองเปรงควรเร่งดำเนินการเกี่ยวกับการจัดหน่วยเคลื่อนที่เพื่อให้บริการแก่ประชาชน ภายในเขต อบต. อย่างทั่วถึงและมีการคิดตาม และประเมินผลการให้บริการ เช่น การสอนถวนความคิดเห็น ของประชาชนเพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาโครงการอย่างต่อเนื่องอย่างเร่งด่วน

2. จากผลการศึกษานั้นพบว่าด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า และด้านการให้บริการ อย่างก้าวหน้า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นสองขั้นดับสูดท้าย ผู้วิจัยจึงต้องการเสนอ ให้องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง ควรจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาระบบทекโนโลยี ในการให้บริการประชาชน เพื่อความสะดวกรวดเร็ว โดยจำเป็นจะต้องผลักดันการพัฒนาการให้ บริการสู่การให้บริการอย่างครบวงจร หรือมีการบริการจุดเดียวแบบเบ็ดเสร็จให้เกิดขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง พนว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขมีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับสุดท้ายโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางผู้วิจัยเสนอให้องค์กรบริหารส่วนดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการให้บริการแก่ผู้รับบริการโดยไม่วันช่วงพักกลางวัน และโดยเฉพาะมีการติดตาม และประเมินผลการให้บริการ เช่น การสอบถามความคิดเห็นของประชาชนเพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนาโครงการอย่างต่อเนื่อง

2. ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า พนว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ยเป็นอันดับรองสุดท้ายโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางผู้วิจัยเสนอให้องค์กรบริหารส่วนดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ควรมีการนำระบบคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้สำหรับการให้บริการให้เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีคุณภาพมีการพัฒนารูปแบบ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลของ อบต. ให้มีถูกต้อง และทันสมัยอยู่เสมอและมีการพัฒนาการให้บริการ สู่การให้บริการ

3. ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ พนว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ยสูงเป็นอันดับที่สาม โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้นผู้วิจัยเสนอให้องค์กรบริหารส่วนดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลขั้นตอนการให้บริการอย่างเพียงพอ และทั่วถึง และจำเป็นต้องมีการจัดหน่วยเคลื่อนที่เพื่อให้บริการแก่ประชาชนภายในเขต อบต. อย่างทั่วถึงอย่างครบวงจร หรือมีการบริการจุดเดียวแบบเบ็ดเตล็ด

4. ด้านการให้บริการอย่างตรงเวลา พนว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอันดับที่สอง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้นผู้วิจัยเสนอให้องค์กรบริหารส่วนดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการให้บริการได้เร็วสینภายในระยะเวลาที่ได้แจ้งให้ผู้รับบริการได้ทราบพัฒนาเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการในการจัดทำเอกสาร และโดยเฉพาะในการแก้ไขปัญหาให้เกิดมีความชำนาญเพื่อความรวดเร็วในการให้บริการ

5. ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค พนว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุข มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอันดับแรกแต่อย่างไรก็มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางเท่านั้นผู้วิจัยเสนอให้องค์กรบริหารส่วนดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการให้บริการอย่างเท่าเทียมแก่ประชาชนทุกคน โดยเฉพาะการไม่มีบางแยกระหว่างผู้รับบริการที่เป็นญาติ หรือเพื่อนฝูงกับเจ้าหน้าที่ หรือผู้รับบริการที่มีศักดิ์ และตำแหน่งสูง คนกลุ่มนี้ต้องได้รับบริการในระดับเดียวกับประชาชนทั่วไป

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกศึกษาคุณภาพในการให้บริการขององค์การส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งได้ผลการศึกษาว่าประชาชนความคิดเห็นต่อคุณภาพในการให้บริการที่ไม่ดีนัก เพื่อเป็นการหาถึงสาเหตุผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีศึกษาถึงมูลเหตุปัจจัยของผลการศึกษาดังกล่าวซึ่งการมีการศึกษาถึง “ความเป็นธรรมาภินาล” ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ขององค์การส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา” เพื่อให้สามารถนำเอาผลการศึกษาที่ได้นำมาปรับปรุงพัฒนาความเป็นธรรมาภินาลขององค์การส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไปได้ในอนาคตหรือ

2. เนื่องจากทรัพยากรมนุษย์เป็นกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนองค์การ ซึ่งคุณภาพการให้บริการก็ขึ้นกับผู้ที่เป็นผู้ให้บริการนั่นก็คือเจ้าหน้าที่ขององค์การส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการมีศึกษาเกี่ยวกับ “การสร้างปัจจัยจูงใจในการทำงานให้แก่เจ้าหน้าที่ขององค์การส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา” และนอกจากนั้นยังควรศึกษาถึง “ประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในองค์การส่วนตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา” เพื่อให้สามารถนำไปปรับปรุงพัฒนาการทำงานของเจ้าหน้าที่เพื่อให้นำไปสู่ประสิทธิภาพขององค์กรต่อไป

บรรณานุกรม

กฤษฎี ฤทธิรัตน์. (2542). ถกคุณภาพ = Quality story. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

กลรัตน์ หล้าสุวงศ์. (2527). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

หนันพร บัวนาศ. (2550). คุณภาพการให้บริการสาธารณะสุขของกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ของเทศบาลตำบลโคงพระ อำเภอ กันทรารักษ์ จังหวัด มหาสารคาม. ปัญหาพิเศษ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชัยสมพล ชาวนะเสริญ. (2546). การตลาดบริการ. กรุงเทพฯ: ส.เอเชียนเพรส (1989).

ชุดีวรรัณ บัวอินทร์. (2551). คุณภาพการให้บริการประชาชนของสำนักงานที่ดินส่วนแยกบ้านบึง จังหวัดชลบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชูวงศ์ ฉะยะบุตร. (2536). การให้บริการแบบครบวงจรแนวทางการให้บริการเชิงรุกของ กรรมการปักครอง. กรุงเทพฯ: อาสาภรณ์ดินแดน กรรมการปักครอง.

ทรงกรด ไกรกังวาร. (2550). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์กรบริหาร ส่วนตำบลแสนสุข อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เทพศักดิ์ บุญยรัตน์. (2536). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างประสิทธิผลของการนำนโยบายการให้ บริการแก่ประชาชน ไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ธีรรุณี เอกากุล. (2543). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.

ธีรศักดิ์ วรสุข. (2537). ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการกับธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) สาขาอำนาจเจริญ. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ธงชัย สันติวงศ์. (2540). พฤติกรรมมองค์การ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพาณิช.

- เชียร์ธิดา เหنمพิพัฒน์. (2546). ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ต่อ
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- บุญเรือน โพธินิล. (2551). คุณภาพการให้บริการของกองช่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่.
ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนูรพา.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2526). ทัศนคติ: การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ:
ไทยวัฒนาพาณิช.
- ประสงค์ ปราโมทย์พลกรัง, อรัญ นำผล, ลักษิกาล ศรีวะรรณย์, ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญกิตติ
และชาลิต ประภวนนน. (2543). การบริหารการผลิตและการปฏิบัติการ. กรุงเทพฯ:
ไกดอน อิน บิสสิเน็ต เวิร์ล.
- พัจnor โสตดิทต. (2551). การรับรู้ต่อคุณภาพการบริการของผู้ใช้บริการศูนย์บริการดูแลทำ
ความสะอาดรถยนต์ครบวงจร Autoglym ในกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการตลาด, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.
- พิทักษ์ ตรุยทิม. (2538). ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการการให้บริการของ
กรุงเทพมหานคร: ศึกษากรณีสำนักงานเขตบ้านนา. กรุงเทพฯ:
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พวงมาลัย รักษายิตร. (2554). คุณภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าพาก Zimmerman
อำเภอแม่ล้าน้อย จังหวัดแม่ฮ่องสอน. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนูรพา.
- พรรณ พรมแแสนนิง. (2552). คุณภาพการให้บริการประชาชนของสำนักทะเบียนอำเภอเขตกรรช
จังหวัดสระบุรี. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบาย
สาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนูรพา.
- พิมพ์พนิต เอียดแก้ว. (2553). ความพึงพอใจของผู้รับการลงทะเบียนที่ต้องการให้บริการด้านสวัสดิการ
สังคมของสถานสงเคราะห์เด็กจังหวัดปีตบานี. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์.
- พุนพิสมัย พรหมกีนาล. (2540). ความพึงพอใจของสมาชิกในบริการของสหกรณ์ออมทรัพย์เครือ
สมบูรณ์ จำกัด. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พระปิยวัฒน์ ปิยสีโล (จักร์เต). (2554). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลเมืองแพร
จังหวัดแพร. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

- โภชิน ศันสนยุทธ และจุมพล พูลภัทชีวิน. (2529). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
รัตนาภรณ์ เสถียรนวนพัฒน. (2549). ความพึงพอใจของข้าราชการต่อการให้บริการของส่วนการคลัง
และพัสดุ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์.
- วุฒิภาพ ภาคยนตร์. (2540). ความประพฤติคิดปกติ ความรู้ และความคิดเห็นเกี่ยวกับสารเสพติดของ
นักเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดบุรีรัมย์. การค้นคว้าแบบอิสระสาระนักเรียนสุขศาสตร์
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสาระนักเรียนสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วรารัตน์ เกียร์ไพร. (2542). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- วัลลภา ชาญหาด. (2532). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณสุขด้านรักษา
ความสะอาดของกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัลลภา รัฐนัตตานนท์. (2545). ประเมินวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ: สุริวิชาศาสตร์.
สุขา จันทร์เอม และสุรางค์ จันทร์เอม. (2520). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: แพรวพิทยา.
- สุจitra บุณยรัตพันธุ์. (2543). ประเมินวิธีวิจัยสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ: พับลิชซิ่ง.
- สิทธิภูมิ เรียนชัยวัฒนา. (2549). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ
สำนักนิติวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สินีนุช ครุฑเมือง. (2538). ความคิดเห็นของผู้นำเกยตระกรในจังหวัดเชียงใหม่ต่อการจัดตั้งสภา
การเกยตระกรแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาส่งเสริมการเกยตระ,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภาพร เย็นทรัพย์. (2554). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินตามยุทธศาสตร์การพัฒนาของ
องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสวารค์ อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด. การค้นคว้าอิสระ
รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- สรร เพชรรัตน์. (2553). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของสถานีตำรวจนครบาลกะพ้อ
จังหวัดปทุมธานี. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง. (2558). จำนวนประชากรแยกตามหมู่บ้าน และเพศ
และจำนวนครัวเรือน. เข้าถึงได้จาก http://www.khlongpreng.go.th/center/website/management/website_dragdrop/index_menu.php?site=522&page_id=10015&control=_

- องค์การบริหารส่วนตำบลคลองเปรง. (2558). แผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบล
คลองเปรง. เข้าถึงได้จาก <http://www.khlongpreng.go.th/> center/website/management/
website_dragdrop/index_menu.php?site=522&page_id=10021&control=.
- อัจฉรา โภนกุญ. (2544). ระดับความพึงพอใจของผู้มารับบริการงานทะเบียนรายวัน สำนักงาน
ทะเบียนอำเภอเมืองมหาสารคาม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาสารคาม.
- อดิพงษ์ ฐิติพิทยา. (2550). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วน
ตำบลกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- Hurlock, E. B. (1995). *Developmental psychology: A life-span approach* (5th ed.). USA:
McGraw-Hill.
- Kotler, P. (2000). *Marketing management* (10th ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- Kotler, P. (2003). *Marketing management* (11th ed.). New Jersey: Prentice Hall.
- Kotler, P., & Armstrong, G. (2003). *Marketing: An introduction* (6th ed.). New Jersey: Prentice-
Hall.
- Millet, J. D. (1954). *Management the public service*. New York: McGraw-Hill.
- Parasuraman, A., Zeithaml, V. A., & Berry, L. L. (1990). *Delivery quality service: balancing
customer perception and expectations*. New York: A Division of Macmillan.
- Verma, B. M. (1986). *Social Justice and Panchayati Raj*. New Dehli: Naurang Rai for Mittal.
Publications .
- Yamane, T. (1973). *Statistics an introductory analysis*. New York: Harper and Row.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง คุณภาพการให้บริการสาธารณสุของค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง
อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับตัวท่านหรือเติมข้อความ
ในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. ท่านมีอายุเท่าใด

() ไม่เกิน 30 ปี () 31-40 ปี

() 41- 50 ปี () 51 ปีขึ้นไป

3. ภูมิการศึกษาสูงสุดของท่าน

() ป.6 () ม.3

() ม.6/ ปวช. () อนุปริญญา/ ปวส.

() ปริญญาตรีขึ้นไป

4. ท่านมีรายได้ต่อเดือน เป็นจำนวนเงินเท่าใด

() ต่ำกว่า 5,000 บาท () 5,000-10,000 บาท

() 10,001-20,000 บาท () 20,001-30,000 บาท

() 30,001 บาทขึ้นไป

5. ท่านมีอาชีพ

() ข้าราชการ/ พนักงานราชการ/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

() ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย

() พนักงานบริษัทเอกชน

() เกษตรกร

() รับจ้างรายวัน/ งานเร่ง/ แพงล้อ

() นักเรียน/ นักศึกษา

() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. พื้นที่อยู่อาศัย

- () หมู่ที่ 1 บ้านติดเปรง
- () หมู่ที่ 2 บ้านคลองประเวศน์ (คลองใหญ่)
- () หมู่ที่ 3 บ้านคลองประเวศน์
- () หมู่ที่ 4 บ้านคลองจรเข้น้อย
- () หมู่ที่ 5 บ้านเก่าดอน
- () หมู่ที่ 6 บ้านคลองขาว (ลาดน้ำขาว)
- () หมู่ที่ 7 บ้านคลองเปรง
- () หมู่ที่ 8 บ้านสมอเช
- () หมู่ที่ 9 บ้านปากนีงสมอเช
- () หมู่ที่ 10 บ้านสมอเชหมู่ 10
- () หมู่ที่ 11 บ้านคลองเปรงหมู่ 11
- () หมู่ที่ 12 บ้านใหม่ติดเปรง

7. ท่านเคยได้รับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ จากองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง

อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา หรือไม่

- () ไม่เคย
- () เคย (จำนวนครั้ง).....ครั้ง

**ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อคุณภาพการให้บริการสาธารณสุขขององค์กรบริหารส่วน
ตำบลคลองเปรง อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา**

คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขของ องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง	ระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการ				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปานกลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อยที่สุด (1)
ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค					
1. ท่านได้รับบริการเท่าเทียมกับ ผู้รับบริการคนอื่น ๆ					
2. การให้บริการของ อบต. เป็นไป ตามลำดับก่อนหลัง					
3. ผู้รับบริการที่เป็นญาติ หรือเพื่อนฝูง กับเจ้าหน้าที่มักจะได้รับบริการก่อน บุคคลอื่น					
4. ผู้รับบริการที่มียศ และตำแหน่งสูง มักได้รับบริการก่อนบุคคลอื่น					
5. การให้บริการของ อบต. จะให้ ความสำคัญกับความเท่าเทียมกันของ ผู้รับบริการบางกลุ่ม เช่น ผู้พิการ					
ด้านการให้บริการอย่างตรงเวลา					
6. ความเหมาะสมของระยะเวลาในการ รอรับบริการ					
7. ความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาของ เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ					
8. ความรวดเร็วของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ ในการจัดทำเอกสาร					

คุณภาพการให้บริการสาธารณชนขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง	ระดับความคิดเห็นต่อกุณภาพการให้บริการ				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (1)
ด้านการให้บริการอย่างตรงเวลา					
9. ความรวดเร็วในการประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการในแผนกต่างๆ					
10. มีการให้บริการได้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาที่ได้แจ้งให้ผู้รับบริการได้ทราบ					
ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ					
11. มีสถานที่กว้างขวางเพียงพอสำหรับการให้บริการ					
12. มีสิ่งอำนวยความสะดวกความสะดวกเพียงพอสำหรับการให้บริการ อาทิ ที่นั่งรอรับบริการ ห้องน้ำ ที่จอดรถ ฯลฯ					
13. มีเจ้าหน้าที่เพียงพอสำหรับการให้บริการ					
14. มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลขั้นตอนการให้บริการอย่างเพียงพอ และทั่วถึง					
15. มีการจัดหน่วยเคลื่อนที่เพื่อให้บริการแก่ประชาชน ภายใต้เขต อบต. อย่างทั่วถึง					

คุณภาพการให้บริการสาธารณะของ องค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง	ระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการ				
	เห็นด้วย มากที่สุด (5)	เห็นด้วย มาก (4)	เห็นด้วย ปานกลาง (3)	เห็นด้วย น้อย (2)	เห็นด้วย น้อยที่สุด (1)
ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง					
16. มีการให้บริการแก่ผู้รับบริการ อย่างต่อเนื่องตลอดกระบวนการ ให้บริการ					
17. มีการให้บริการแก่ผู้รับบริการ โดยไม่เว้นช่วงพักกลางวัน					
18. มีการดำเนินการโครงการให้บริการ สาธารณะต่าง ๆ ได้ตามแผนงานที่วางไว้					
19. มีการแจ้งข่าวสาร และประชาสัมพันธ์ ความก้าวหน้าในการดำเนินโครงการ ให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ให้ประชาชน ได้ทราบอย่างต่อเนื่อง					
20. มีการติดตาม และประเมินผลการ ให้บริการ เช่น การสอนถามความคิดเห็น ของประชาชน เพื่อนำมาปรับปรุงพัฒนา โครงการอย่างต่อเนื่อง					
ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า					
21. มีการพัฒนาการจัดทำข้อมูลด้าน [*] การให้บริการสาธารณะให้ทันสมัย อยู่เสมอ เช่น การปรับปรุงเว็บไซต์ ฯลฯ					
22. มีการพัฒนาการให้บริการสู่การให้ บริการอย่างครบวงจร หรือมีการบริการ ชุดเดียวแบบเบ็ดเสร็จ					

คุณภาพการให้บริการสาธารณชนขององค์กรบริหารส่วนตำบลคลองเปรง	ระดับความคิดเห็นต่อคุณภาพการให้บริการ				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (1)
23. มีการพัฒนารูปแบบการประชาสัมพันธ์ข้อมูลของ อบต. ให้มีถูกต้อง และทันสมัยอยู่เสมอ					
24. มีกระบวนการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการของ อบต. ให้ดีขึ้นจนสามารถสืบทอดได้ในทุกครั้งที่ท่านมาใช้บริการ					
25. มีการนำระบบคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้สำหรับการให้บริการให้เป็นไปอย่างรวดเร็วและมีคุณภาพ					

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านที่เสียเวลาอันมีค่าสำหรับความอนุเคราะห์ในการกรอกแบบสอบถามฉบับนี้